இல்லல்லா கூவென்று எனைமறந்து கொண்டுனையே
சொல்லவருள் மெய்ஞ்ஞானச் சுடரே பராபரமே. 46

பராபரப்பொருளே! என்னை நான் மறந்து உன்னை இல்லல்லாகூ என்று சொல்லுவதற்கு உண்மை ஞானச் சுடரே! தேவரீர் திருவருள் செய்ய வேண்டும்.

ஐயோ அடிமைதனக்கு ஆரிருந்தும் என்னபலன்
கையாற் கவிந்தணைக்கக் காணேன் பராபரமே. 47

பராபரப்பொருளே! அந்தோ! அடியேனுக்கு யாரிருந்தாலும் என்ன பலன்? கையினாற் கவிந்து அணைக்க வழியைக் காண்கில்லேன்.

ஆனாலும் ஏழை அடியேனுக்கு ஆதரவாய்த்
தானாய் இரங்கிஅருள் தாராய் பராபரமே. 48

பராபரப்பொருளே! நான் எப்படிப்பட்டவனானாலும் ஏழையாகிய அடியேனுக்கு ஆசைப்பட்டவனாய் நீதானே மனமிரங்கி திருவருள் செய்ய வேண்டும்.

தூங்கி இருந்து தொழுவோர் முகம்பார்க்கும்
வேங்கைப் புலியாக்கு விப்பாய் பராபரமே. 49

பராபரப்பொருளே! தூங்கிக் கொண்டிருந்து தொழுபவர்களுடைய முகத்தைப் பார்க்கின்ற வேங்கைப் புலியாகச் செய்வாய்.

கண்ணே கருத்தேஎன் கண்மணியே கண்ணிறைந்த
விண்ணடங்கா வெட்ட வெளியே பராபரமே. 50

பராபரப்பொருளே! கண்ணே! என்னுடைய கருத்தே! என்னுடைய கண்மணியே! என்னுடைய கண்ணுக்குள் நிறைந்திருந்த ஆகாயத்திற்கு அடங்காத வெட்டவெளியே!

காசாசை கொண்டு கலங்கியே கெட்டலைந்த
தோசியாய் நின்றேன் துணையே பராபரமே. 51

பராபரப்பொருளே! பணத்திலே ஆசைகொண்டு மனம் கலங்கிக் கெட்டலைந்த தோஷியாக நின்றேன்.

ஐயோ எனது துயர் ஆரிடத்திற் சொல்லிநின்று
[illegible] 52

முகக்கண் விழியொளியே மு...
அகக்கண் திறந்தோர்க்கு ...

பராபரப்பொருளே! மூ...
மோட்சங் கொடுக்கின்ற உத்த...
ஞானக் கண்ணைத் திறந்தவர்க...

முப்பாழும் பாழாய்நன் முத்...
கைப்பிடிப்ப தெப்போதென்...

பராபரப்பொருளே! என்...
களும் பாழாய் மோட்சம் ...
பிடிப்பது எப்போதோ?

உல்லாச மாக ஒளிதான் ...
செல்வம் பொழிந்திடவே...

பராபரப்பொருளே! ம...
உன்னுடைய செல்வம் பொழ...

மாச்சரியஞ் செய்யு மத...
காட்சி தருவதெப்போ ...

பராபரப்பொருளே! க...
மதமானது ஒடுங்கி மே...
கொடுப்பது எப்பொழுது?

சண்டாளன் என்றெ...
கொண்டணைப்ப து...

பராபரப்பொருளே...
சண்டாளனென்று சொ...
டணைப்பது உன்னுடை...

முத்திதரு மெய்ஞ்ஞ...
செத்திறந்து போன...

பராபரப்பொரு...
உண்மை ஞானம் வி...
இறந்துபோனால் என்ன...

தன்னை யறிந்து...
இன்னபடி என்...

...பகராய் பராபரமே.

பராபரப்பொருளே! அருமையான பெரிய வஸ்துவே! நீ என்மேல் அன்பாக ஒருசொல்லைப் பரிபூரணமாய்ச் சொல்ல வேண்டும். 16

ஐயோ எனக்குஉதவும் ஆதரவை விட்டுவிட்டுத்
தையலரைத் தேடித் தவித்தேன் பராபரமே. 17

பராபரப்பொருளே! அந்தோ! அடியேனுக்கு உதவி செய்கின்ற உன்னை ஆஸ்ரயிக்காமல் (ஆஸ்ரயம் - அணுக்கம்) விட்டு விட்டுப் பெண் களைத் தேடித்தேடிப் பரிதவித்தேன்.

எத்திசையும் நோக்கில் இசையாத் திருக்கூத்தாய்
வித்தைவிளை ஆட்டு விளைப்பாய் பராபரமே. 18

பராபரப்பொருளே! எந்தத் திசையைப் பார்த்தாலும் பொருந்தாத திருக்கூத்தாய் வித்தைசெய்யுங் விளையாட்டைச் செய்வாய்.

எப்பொழுதும் உன்பதத்தில் என்கருத்தே எய்துதற்கு
இப்பொழுதே கைப்பிடித்தாள் இறையே பராபரமே. 19

பராபரப்பொருளே! எந்தக் காலதிலும் உன்னுடைய திருவடிகளில் என்னுடைய மனம் பதிய இப்பொழுதே அடியேனைக் கைப்பிடித்து ஆண்டருளவேண்டும்.

வாதுக்கு அடரவரும் வம்பரைப்போல் தோசிமனம்
ஏதுக்கு அடர்வதுபான் எளியேன் பராபரமே. 20

பராபரப்பொருளே! வாதுதொழில்களுக்கு அடரும்படி வருகின்ற வீண்வம்புக்காரர்களைப்போல படுதோஷியாகிய என்னுடைய மனம் எதற்கு விரும்புகிறது? நானோ எளியவன்.

கண்ணே மனோன்மணியே கண்பார்வைக் கெட்டாத
விண்ணடங்கா வெட்ட வெளியே பராபரமே. 21

பராபரப்பொருளே! என்னுடைய கண்ணே! மனோன் மணியே! கண்ணின் பார்வைக்கெட்டாத ஆகாயத்திற்கு அடங்காத வெட்ட வெளியே!

அடக்கஅரி தாம்மாய ஐம்பொறியைக் கட்டிப்
படிக்கப் படிப்பெனக்குப் பகராய் பராபரமே. 22

பராபரப்பொருளே! ஐம்பொறிகளையும் அடக்குவது அருமையாகும். ஆனாலும் அவைகளைக் கட்டுவதற்கான படிப்பை எனக்கு அருளிச் செய்ய வேண்டும்.

எத்தவங்கள் செய்தாலும் இன்பமுடன் உன்பதத்தை
முத்த ரொருபோது முற்றார் பராபரமே. 23

பராபரப்பொருளே! சிவன் முத்தத்தையை [illegible] பெரியவர்கள் எப்படிப்பட்ட தவங்களைச் செய்தார்களா[illegible]லும் உன்னுடைய திருவடிகளை ஒருநாளும் மறவார்.

சொல்லுக்கு இணங்காத சூத்திரத்தைப் பார்த்திருக்க
அல்லும் பகலும்எனக்கு ஆசை பராபரமே. 24

பராபரப்பொருளே! வார்த்தைக்குள் அடங்காததான சூத்திரப் பொருளை தெரிசனஞ்செய்து கொண்டிருப்பதற்கே எனக்கு இரவும் பகலும் ஆகும்.

நாற்றச் சடலமதை நம்பார் முகர்ந்திருக்க
பூத்து மலர்ந்திருக்கும் பூவே பராபரமே. 25

பராபரப்பொருளே! நாற்றமான சரீரத்தை நிலையற்றதென்று நம்பாதவர்கள் முகர்ந்திருக்கும்படி பூத்த மலர்ப்பூவே.

சோற்றுப் பொதியைச் சுமந்தே திரிந்தலைந்தே
ஆற்றாமல் நின்றுகளைத்து அழுதேன் பராபரமே. 26

பராபரப்பொருளே! சோற்றுப்பொதியான இந்தச் சரீரத்தைச் சுமந்து திரிந்து அலைந்து பொறுக்கால் நின்று களைத்துக் களைத்து அழுதேன்.

காற்றுத் துருத்திதனைக் கல்லாய் அணைந்திருக்கச்
சூத்திரமாய் நின்றாய் சுழியே பராபரமே.

பராபரப்பொருளே! காற்றுத்துருத்தியான சரீரம்கல் போன்றதென்று நான் அதைச் சேர்ந்திருக்க அதில் நீ சூத்திரமா[illegible]யிருந்தாய்.

கோலத் திருவடிவு கோதையர்கள் ஆசையினால்
ஆலைக் கரும்புபோல் ஆனேன் பராபரமே.

பராபரப்பொருளே! பெண்களுடைய ஆசையினா[illegible] அழகிய என்னுடைய சொரூபமானது ஆலைவாய்க் கரும்பு போலாயிற்று (அதனால் நான் மெலிவடைந்தேன்)

கேளாயோ என்கவலை கேட்டுஇரங்கி யேஎன்னை
ஆளாயோ ஐயாபாழ் ஆனேன் பராபரமே.

பராபரப்பொருளே! நீ என்னுடைய துன்பத்தைக் கே[illegible] மாட்டாயோ, அவ்விதம் கேட்டு மனமிரங்கி அடிமையா[illegible] என்னை ஆண்டருளமாட்டாயோ, நானோ உன்பாற்ப[illegible]வன் அன்றோ?

எத்தனைதான் குற்றம் எதிர்த்தடிமை செய்தாலும்
அத்தனையும் நீபொறுப்பது அழகே பராபரமே.

பராபரப்பொருளே! நான் எவ்வளவு குற்றங்க[illegible] செய்தாலும் அவ்வளவு குற்றங்களையும் நீ பொறுத்த[illegible] அழகே.

''சொல்லுக நீரும் இயேசு
சொல்வழிச் சீடர் தானே
இல்லையா?'' என்று கேட்டாள்!
இயற்கையில் நடுங்கிச் சீடர்,
''இல்லையே இல்லை இல்லை''
என்றனர் மீண்டும் மீண்டும்!
சொல்லவில் லையோ இயேசு
சொல்லைநீர் மறுப்பீர் என்று!

கைதட்டிக் கைப்பாஸ் கேட்டான்:
''கண்கண்ட சாட்சி யாரே?''
பொய்சாட்சி சொல்வ தற்குப்
பொருள்வாங்கி வந்தோர் எல்லாம்
கைகட்டி ஆங்கே நின்றார்
கதைசொல்ல வார்த்தை தேடி!
செய்குற்றம் இலையென் றாலும்
ஜெயித்தவன் சொன்னால் வேதம்!

ஒருசில சாட்சி மார்கள்
ஒன்றினைத் திரும்பச் சொன்னார்,
''இறைவனின் கோவில் தன்னை
இடியுங்கள் இடித்த பின்பு
ஒருமூன்று நாளில் மீண்டும்
உயர்த்துவேன்'' என்ற தாக!
குருஇதைச் சொல்ல வைத்துக்
''குற்றம்தா னேசொல்'' என்றான்!

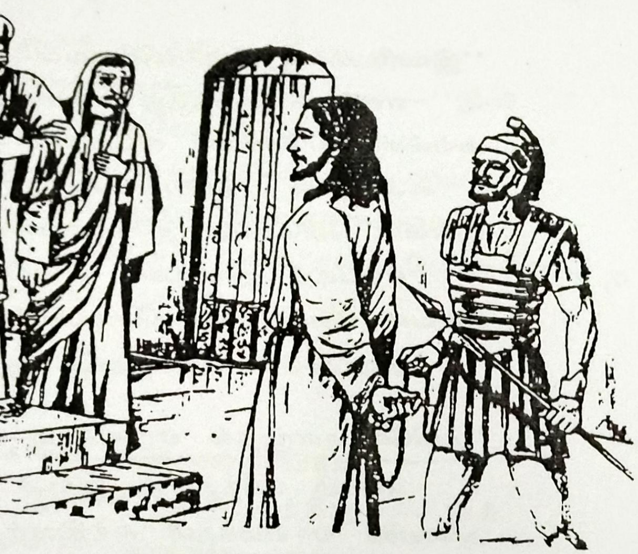

ரர் தூண்டப் பட்டோர்
லைவன்மேல் துப்பி ஞர்கள்!
ல் செய்கை யாலே
த்தான நன்மை செய்யும்
ஹன் அமைதி கொண்டான்!
திஇல் லாத மக்கள்,
ாய்ச் சொல்வீர் உம்மைத்
கிய தெவரோ?'' என்ருர்!

---

129. சேவல் கூவுமுன்

அத்தினம் குளிர்நே ரத்தில்
அரண்மனை முற்றந் தன்னில்
சத்திய சீட ரான
தங்கம் ராயப்பர் தம்மை
நித்திய பணிசெய் கின்ற
நீள்விழிப் பெண்ணுள் கண்டு
''உத்தம ரேநீர் அந்த
உன்மத்தன் சீடர்'' என்ருள்!

''நானல்ல; அறியேன்!'' என்ருர்
இராயப்பர் அந்நே ரத்தில்
தான்மெல்லச் சேவல் கூவ
தவமகன் சொல்லும் வெல்ல
ஏன்என்று எண்ணும் முன்னே
இன்னெரு மனிதன் கேட்க
வான்முட்ட ''இல்லை'' என்ருர்
மறுபடி சேவல் கூவ!

''இருமுறை கூவும் முன்னே
மும்முறை மறுப்பாய் என்னை''
குருதேவர் சொன்ன சொல்லின்
குறிப்பினை எண்ணிப் பின்னே
திருவாக்கு இராயப் பர்தாம்
தேம்பினர் கண்ணீர் சிந்தி
இருபள்ளம் கன்னத் தின்மேல்
என்றுமே விழுந்த தன்றே!

---

130. பிலாத்துவின் முன் விசாரணை

ஆறும் *பிலாத்திடம் இயேசுவைக்—கொண்டு
ஆனவ மூப்பர்கள் வைத்தனர்—தினம்
''மூனும் கலகங்கள் செய்தவன்—தன்னை
மூத்திய மன்னவன் என்றனன்—ஒரு
நாளும் வரிசெலுத் தாமலே—நிற்க
நாட்டு ஜனங்களைத் தூண்டினன்—ஐய
கேளும் இவன்செய்த குற்றங்கள்''—என்று
கெக்கலித் தேகரம் கொட்டினர்!

நாதனைப் பார்த்துபி லாத்துவும்—''இந்த
நல்ல மதக்குரு சொன்னபோல்—பெரும்
யூதரின் மன்னவன் என்றுநீ—தினம்
உன்னைக் குறித்தது உண்மையோ?—மறை
ஓதும் இவர்சொலும் குற்றங்கள்—உன்
உள்ளம் புரிந்ததும் இல்லையோ?—மதி
போதகரே சொல்லும்'' என்றனன்—இயேசு
பொன்மொழி போல்பதில் கூறினர்:

---

*பிலாத்து: உரோமைப் பேரரசரால் நியமிக்கப்பட்ட அதிபதி. மரண தண்டனை விதிக்கும் அதிகாரம் யூதத்-தலைவர்களுக்கு இல்லை யாதலால், அவ்வதிகாரம் கொண்ட உரோமைப் பேரரசனின் பிரதிநிதியிடம் வந்தார்கள்.

128. மாபெரும் மீட்பர் நீயோ?

தருமத்தின் விழிகள் ஏங்க
    தந்தைவான் கண்ணீர் சிந்த
நிருமித்த கருமம் எல்லாம்
    நேர்கொளச் செய்த ஐயன்
*குருமாமன் அன்னாஸ் முன்னே
    குற்றவா ளியைப்போல் நின்றார்!
அருகிலே வஞ்ச கைப்பாஸ்
    அடுத்தவன் நீதி கேட்டான்!

நாதனின் பின்னே வந்தார்
    இராயப்பர் வெகுதூ ரத்தில்!
வேதத்துக் குருக்கள் முன்னே
    வேந்தனை நிறுத்தும் போது
ஆதங்கம் மிக்க சீடர்
    அவையிலே ஓர மாக
மாதங்கம் போலுட் கார்ந்தார்
    மற்றதை ஒருத்தி பார்த்தாள்!

குருமாமன்: கைப்பாசின் மாமனாராகிய அன்னாஸ். கைப்பாஸ்தான் அப்பொழுது தலைமைக்குருவாக இருந்தார். எனினும் அன்னாஸ் முந்திய தலைமைச் சங்கத்தில் அங்கத்தினராயிருந்தார்.

''நன்மை தீமை எதுவரு மாயினும்
நான்மு டிக்க விரும்புவீர் நீரெனில்
முன்வி இத்த விதிப்படி மாற்றுவேன்
மூளு கின்ற யாவும்உம் செய்கையே!''
என்ப தாகச் செபத்தை முடித்தபின்
ஏற்ற தோழர் இடத்தினில் மீண்டனர்
அன்பு மிக்க தோழர்க ளோமிக
ஆழ்ந்த தூக்கம் தன்னில் இருந்தனர்!

''உங்கள் கண்ணில் உறக்கமும் உள்ளதோ,
உள்ளம் கூட உறங்குவ தென்னவோ?
கண்கள் கொண்டு கடவுளைக் காணுவீர்
கனிவு மிக்க செபத்தில் இறங்குவீர்!
மங்க ளங்கள் பாடிடும் முன்னமே
மற்ற வாத்திய ஒலிகளும் நிற்குமோ?
உங்கள் உள்ளம் உறுதியு டைத்ததே
ஊனு டம்பே வலிமை இழந்தது!''

இன்ன கூறி மீண்டும் திரும்பினார்
இறைநி னைந்து மண்டியிட் டோதினார்
பின்னர் அந்தச் சீடரை நோக்கினார்
பேணு கின்ற சீடர்கள் தூங்கினார்!
சொன்ன பின்பும் தூங்கிய சீடரைத்
தூங்க விட்டு நாதர் செபிக்கிறார்!
மின்னு வானத் தூதுவன் வந்தனன்
மேலெ ழுந்தே ஆறுதல் கூறினன்!

சோர்வி லாது நாதன் செபித்தநும்
துன்ப நாடி சூழ வெடித்தது
வேர்வை யோடு இரத்தம் வடிந்தது
மேனி யெங்கும் செம்புனல் பாய்ந்தது!
தேவ தான தந்தை செபத்திலே
தேவ மைந்தன் சேர்ந்து கலந்தனன்!
போர்மு கத்தின் உறுதியைக் காட்டியே
பொன்னெ ழுத்தில் சிடர்பால் கூறுவார்:

''நேர மின்று நெருங்கியே வந்தது
நேரும் ஒன்றை நினைவில் வைப்பிரே!
ஆறும் இந்த மனுமகன் பகைவரின்
அடிமை போலப் பிடிபடப் போகிறான்
சேரும் இந்தப் பாவிகள் வாழவே
தேவ மைந்தன் கையடி படுகிறான்
நீரும் அந்தச் சூழ்நிலை காணவே
நேரில் வந்தான் வஞ்சக நண்பனே!''

———

அலகு - 5

ஏசுகாவியம்

IIIrd தமிழ்

வானி லெங்கு நிலவு விழித்தது
வைய மெங்கும் காற்று விழித்தது
கானி லந்த மலரும் விழித்தது
கல்லி னுள்ளும் ஈரம் வடிந்தது
ஊனு டம்பு தூங்கி விழுந்தது
உள்ள மொன்று கண்கள் திறந்தது
தானு லாவும் தோட்டம் தன்னிலே
தர்ம தேவன் செபத்தை நினைத்.

மூன்று சிடர் முறைப்படி பின்வர
முள்ளில் நின்று தெள்ளிய நெஞ்சினன்
ஊன்றி அந்தக் கணத்தில் உரைத்தனன்:
"உள்ளி ருந்து உதிரம் வடிக்கிறேன்
தோன்றும் அந்தச் சாவினுக் கேற்றதோர்
துன்பம் என்னைத் தொட்டெடுக் கின்றது;
ஆன்ற நீங்கள் விழித்திருப் பீர்களே
ஆண்ட வர்முன் செபம்செய்து மீளுவேன்!"

என்ற வாறு ஏகினன் தனிமையில்
ஏறு மேக வானினை நோக்கினன்
நின்ற உடல்கால் நெடுந்தரை தொட்டன
நெஞ்சம் அந்த நிலத்தினில் சாய்ந்தது!
மன்றி லாழ்ந்த துயரம் வெளிப்பட,
"தந்தை யே! இக் கசப்புறு பாத்திரம்
சென்று போவ தாயின்உம் விருப்பமே
சிறிதும் எந்தன் விருப்பம் இதிலில்லை!

சுத்த சன்மார்க்க வேண்டுகோள்

❑

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அப்பாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டும்
ஆருயிர்கட் கெல்லாநா னன்புசெயல் வேண்டும்
எப்பாரு மெப்பதமு மெங்கணுநான் சென்றே
எந்தைநின தருட்புகழை இயம்பியிடல் வேண்டும்
செப்பாத மேனிலைமேற் சுத்தசிவ மார்க்கந்
திகழ்ந்தோங்க அருட்ஜோதி செலுத்தியிடல் வேண்டும்
தப்பேது நான்செயினு நீபொறுத்தல் வேண்டும்
தலைவநினைப் பிரியாத நிலைமையும்வேண் டுவனே.

ஐயாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டும்
அடிமுடிகண் டெந்நாளு மனுபவித்தல் வேண்டும்
பொய்யாத வாய்மைகளே புகன்றிடுதல் வேண்டும்
புகன்றபடி புகன்றபடி புரிந்திடுதல் வேண்டும்
எய்யாத அருட்ஜோதி யென்கையுறல் வேண்டும்
இறந்தவுயிர் தமைமீட்டு மெழுப்பியிடல் வேண்டும்
நையாத வண்ணமுயிர் காத்திடுதல் வேண்டும்
நாயகநின் றனைப்பிரியா துறுதலும்வேண் டுவனே.

அண்ணாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டும்
அழியாத தனிவடிவம் யானடைதல் வேண்டும்
கண்ணார நினையெங்குங் கண்டுவத்தல் வேண்டும்
காணாத காட்சியெலாங் கண்டுகொளல் வேண்டும்
பண்ணார நின்றனையே பாடியுறல் வேண்டும்
பரமானந் தப்பெருங்கூத் தாடியிடல் வேண்டும்
உண்ணாடி யுயிர்களுறுந் துயர் தவிர்த்தல் வேண்டும்
உனைப்பிரியா துறுகின்ற வுறவதுவேண் டுவனே.

அத்தாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டும்
அருட்பெருஞ்ஜோதி தியைப்பெற்றே யகங்களித்தல்
செத்தாரை மீட்டுமிங்கே யெழுப்பியிடல் வேண்டும்
திருச்சபைக்கே யடிமைகளாய் செய்வித்தல் வேண்டு
ஒத்தாரு முயர்ந்தாருந் தாழ்ந்தாரு மெவரும்
ஒருமையுள ராகியுல கியல்நடத்தல் வேண்டும்
எத்தாலு மழியாத வடிவதிலே நானும்
எந்தாயு மொன்றாக வினிதுறல்வேண் டுவனே.

அரைசேநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டும்
அருட்பெருஞ்ஜோ தியைப்பெற்றே அகமகிழ்தல்
வரைசேரெவ் வுலகமுமோ ரொழுக்கமுறல் வேண்டும்
மடிந்தாரை மீளவுநான் வருவித்தல் வேண்டும்
புரைசேருங் கொலைநெறியும் புலைநெறியுஞ் சிறிதும்
பொருந்தாம லெவ்வுயிரும் புரிந்துவத்தல் வேண்
உரைசேர்மெய்த் திருவடிவி லெந்தாயு நானும்
ஒன்றாகி யெஞ்ஞான்று மோங்குதல்வேண் டு

அடிகேள்நான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்
அண்டமெலாம் பிண்டமெலாம் கண்டுகொள
துடிசேரெவ் வுலகமுமெத் தேவருமெவ் வுயிரும்
சுத்தசிவ சன்மார்க்கம் பெற்றிடுதல் வேண்டு
படிவானும் படைத்தன்முத லைந்தொழிலும் ஞான
படைத்தல்முத லைந்தொழிலும் நான்புரித
ஒடியாத திருவடிவி லெந்தாயு நானும்
ஒன்றாகி யெஞ்ஞான்று மோங்குதல்வேண்

அம்மாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வே
ஆணவமா தியமுழுது மறுத்துநிற்றல் வே
இம்மாலைத் தத்துவங்க ளெல்லாமென் வசத்
இயங்கியொரு தீமையுமில் லாதிருத்தல்
எம்மானான் வேண்டுதல்வேண் டாமையுறல்
ஏகசிவ போகமனு போகமுறல் வேண்
தம்மானத் திருவடிவ லெந்தாயு நானும்
சார்ந்துகலந் தோங்குகின்ற தன்மைய

வேண்டுகோள்

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அப்பாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டும்
ஆருயிர்கட் கெல்லாநா னன்புசெயல் வேண்டும்
எப்பாரு மெப்பதமு மெங்கணுநான் சென்றே
எந்தைநின தருட்புகழை இயம்பியிடல் வேண்டும்
செப்பாத மேனிலைமேற் சுத்தசிவ மார்க்கந்
திகழ்ந்தோங்க அருட்ஜோதி செலுத்தியிடல் வேண்டும்
தப்பேது நான்செயினு நீபொறுத்தல் வேண்டும்
தலைவநினைப் பிரியாத நிலைமையும்வேண் டுவனே.

ஐயாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டும்
அடிமுடிகண் டெந்நாளு மனுபவித்தல் வேண்டும்
பொய்யாத வாய்மைகளே புகன்றிடுதல் வேண்டும்
புகன்றபடி புகன்றபடி புரிந்திடுதல் வேண்டும்
எய்யாத அருட்ஜோதி யென்கையுறல் வேண்டும்
இறந்தவுயிர் தமைமீட்டு மெழுப்பியிடல் வேண்டும்
நையாத வண்ணமுயிர் காத்திடுதல் வேண்டும்
நாயகநின் றனைப்பிரியா துறுதலும்வேண் டுவனே.

அண்ணாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டும்
அழியாத தனிவடிவம் யானடைதல் வேண்டும்
கண்ணார நினையெங்குங் கண்டுவத்தல் வேண்டும்
காணாத காட்சியெலாங் கண்டுகொளல் வேண்டும்
பண்ணார நின்றனையே பாடியுறல் வேண்டும்
பரமானந் தப்பெருங்கூத் தாடியிடல் வேண்டும்
உண்ணாடி யுயிர்களுறுந் துயர் தவிர்த்தல் வேண்டும்
உனைப்பிரியா துறுகின்ற வுறவதுவேண் டுவனே.

அச்சாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டும்
ஆறந்த நிலைகளெல்லா மறிந்தடைதல் வேண்டும்
எச்சார்பு மாகியுயிர்க் கிதம்புரிதல் வேண்டும்
எனையடுத்தார் தமக்கெல்லா மின்புதரல் வேண்டும்
இச்சாதி சமயவிகற் பங்களெலாந் தவிர்ந்தே
எவ்வுலகுஞ் சன்மார்க்கப் பொதுவடைதல் வேண்டும்
உச்சாதி யந்தமில்லாத் திருவடிவில் யானும்
உடையாயுங் கலந்தோங்கு மொருமையும்வேண் டுவனே.

அறிவாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டும்
ஐந்தொழில்நான் புரிந்துலகி லருள்விளக்கம் வேண்டும்
செறியாத கரணமெலாஞ் செறித்தடக்கல் வேண்டும்
சித்தாந்த வேதாந்தப் பொதுசிறத்தல் வேண்டும்
எறியாதென் னெண்ணமெலா மினிதருளல் வேண்டும்
எல்லாஞ்செய் வல்லசித்தே யெனக்களித்தல் வேண்டும்
பிறியாதென் னொடுகலந்து நீயிருத்தல் வேண்டும்
பெருமானின் றனைப்பாடி யாடுதல்வேண் டுவனே.

அருளாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டும்
அணுத்துணையுஞ் சினங்காம மடையாமை வேண்டும்
மருளாய வுலகமெலா மருணீங்கி ஞான
மன்றிடத்தே வள்ளலுனை வாழ்த்தியிடல் வேண்டும்
இருளாமை யுறல்வேண்டும் எனையடுத்தார் சுகம்வாய்ந்
திடல்வேண்டு மெவ்வுயிரு மின்படைதல் வேண்டும்
பொருளாமோர் திருவடிவி லுடையாயும் நானும்
புணர்ந்துகலந் தொன்றாகிப் பொருந்துதல்வேண் டுவனே.

அமலாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டும்

வாகாது வாவிட
வான இன்சுதை மேலான வாயித
ழமுதாரத்

தோர ணஞ்செறி தார்வாழை யெய்தொடை
மீதில் நின்றிடை நூல்போலு லாவியெ
தோகை யென்றிட வாகாக ஊரன
நடைமானார்

தோத கந்தனை மாமாயை யேவடி
வாக நின்றதெ னாஆய வோர்வது
தோணி டும்படி நாயேனுள் நீயருள்
தருவாயே

கார ணந்தனை யோராந்நி சாசரர்
தாம டங்கலு மீறக் வானவர்
காவ லிந்திர னரடாள வேயயில்
விடும்வீரா

கார்வி டந்தனை யூணாக வானவர்
வாழ்த ரும்படி மேனாளி லேமிசை
காள கண்டம காதேவ னார்தரு
முருகோனே

ஆர ணன்றனை வாதாடி யோருரை
ஓது கின்றென வாராதெ னாவவ
னாண வங்கெட வேகாவ லாமதி
விடும்வேலா

ஆத வன்கதி ரோவாது லாவிய
கோபு ரங்கிளர் மாமாது மேவிய
ஆவி னன்குடி யோனேசு ராதிபர்
பெருமாளே.

107

மூல மந்திர மோத லிங்கிலை
யீவ திங்கிலை நேய மிங்கிலை
மோன மிங்கிலை ஞான மிங்கிலை
மடவார்கள்

மோக முண்டதி தாக முண்டப
சார முண்டப ராத முண்டிடு
மூக னென்றொரு பேரு முண்டருள்
பயிலாத

கோல முங்குண வீன துன்பர்கள்
வார்மை யும்பல வாகி வெந்தெழு
கோர கும்பியி லேவி ழுந்திட
நினைவாகிக்

கூடு கொண்டுழல் வேனை யன்பொடு
ஞான நெஞ்சினர் பாலி ணங்கிடு
கூர்மை தந்தினி யாள வந்தருள்
புரிவாயே

... நீ அருள் செய்யும் மோட்ச உலகை விரும்பி அல்ல. ஏழு ஏழு பிறவிகளிலும் என்றைக்கும் உன்னுடன் நட்பு கொண்டு உனது அருகில் இருந்து உனக்கே நாங்கள் தொண்டு செய்ய விரும்புகிறோம். எங்கள் மனங்களில் இருக்கும் தீய எண்ணங்களை நீக்கி அருள் செய்வாயாக.

வங்கக் கடல்கடைந்த மாதவனைக் கேசவனைத்
திங்கள் திருமுகத்துச் சேயிழையார் சென்றிறைஞ்சி
அங்கப் பறைகொண்டவாற்றை அணிபுதுவைப்
பைங்கமலத் தண்தெரியல் பட்டர்பிரான் கோதை சொன்ன
சங்கத் தமிழ்மாலை முப்பதும் தப்பாமே
இங்கிப் பரிசுரைப்பார் ஈரிரண்டு மால்வரைத்தோள்
செங்கண் திருமுகத்துச் செல்வத் திருமாலால்
எங்கும் திருவருள்பெற்று இன்புறுவ ரெம்பாவாய் (30)

எளிய உரை : தேவர்களுக்காக அமிர்தம் எடுக்கும் பொருட்டு அலை வீசுகின்ற கடலைக் கடைந்தவன் கண்ணன். கேசி என்னும் அசுரக் குதிரையைக் கொன்றதால் அவனுக்குக் கேசவன் என்னும் பெயரும் உண்டு. அவனை நிலவைப் போன்ற முகமுடைய பெண்கள் போய் வணங்கி அங்கு அவனது அருளைப் பெற்றார்கள். இவ்வாறு பசுமையான தாமரை மலர் மாலைகள் தொடுக்கும் (பட்டர்பிரான்) பெரியாழ்வாரின் கோதையாகிய ஆண்டாள் சங்கத் தமிழால் ஆகிய முப்பது பாடல்களில் கூறினாள். இந்த முப்பது பாசுரங்களையும் தவறாமல் ஓதுபவர்கள் நான்கு தோள்களையும் சிவந்த கண்களையும் அழகான முகத்தையும் உடைய திருமாலின் அருள் பெற்று என்றும் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்வார்கள்.

வங்கம் – அலை, கப்பல், பறை – அருள், பறை என்பதை சிலர் இசைக்கருவி என்று பொருள் கொள்வது பொருத்தமாக இல்லை. கண்ணனிடம் இருந்து ஓர் இசைக்கருவியைப் பெற இவ்வளவு நோன்பு இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை அல்லவா.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

கூடாரை வெல்லும்சீர்க் கோவிந்தா உன்தன்னை
பாடிப் பறைகொண்டு யாம்பெறு சம்மானம்
நாடு புகழும் பரிசினால் நன்றாகச்
சூடகமே தோள்வளையே தோடே செவிப்பூவே
பாடகமே யென்றனைய பல்கலனும் யாமணிவோம்
ஆடை யுடுப்போம் அதன்பின்னே பாற்சோறு
மூடநெய் பெய்து முழங்கை வழிவாரக்
கூடியிருந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய் (27)

எளிய உரை : நல் வழிக்கு வராதவர்களை வெல்லுகின்ற சிறப்புகளை உடைய கோவிந்தா! உன்னைப் பாடி அருளைப் பெறுவோம். உன்னிடமிருந்து நாங்கள் பெறும் சன்மானப் பொருள் என்ன தெரியுமா? நாட்டு மக்கள் வியக்கும் வளையல்கள் (சூடகம்) தோள்களில் அணியும் தோள்வளை, காதில் அணியும் தோடுகள் மற்றும் பூக்கள், பெண்கள் கால்களில் அணியும் அணிகலன்கள் மற்றும் இவை போன்ற பல அணிகலன்கள். இவற்றை நாங்கள் அணிவோம். நீ எங்களுக்குத் தரும் ஆடைகளை உடுத்திக் கொள்வோம். அதன் பிறகு நெய்யில் முழ்கடிக்கப் பட்ட பால் சோறு உண்போம். அளவுக்கு அதிகமான நெய் ஊற்றப்பட்ட பால் சோறு கைகளால் எடுத்து உண்ணும் போது அந்தச் சோற்றில் உள்ள நெய் எங்கள் முழங்கைகளின் வழியாக வழிந்து வரும். உன்னிடமிருந்து இத்தனைச் சிறப்புகள் பெற்ற நாங்கள் கொண்டாடும் பாவை நோன்பில் நீயும் கலந்து கொண்டு உள்ளம் குளிர்வாயாக.

இப்பாடலில் நெய்யில் முழ்கடிக்கப்பட்ட பால் சோறு உண்போம். பல விதமான அணிகலன்களை அணிவோம் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவை முன்னுக்குப் பின் முரணாக உள்ளன என்று சிலர் நினைக்கலாம். அது சரியல்ல. இவை இவை செய்யமாட்டோம் என்று கூறியது பாவை நோன்பு நோற்கும் காலத்தில், இவை இவை செய்வோம் என்று குறிப்பிட்டது பாவை நோன்பின் முடிவில் என்று பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

கறவைகள் பின்சென்று கானம்சேர்ந் துண்போம்
அறிவொன்று மில்லாத ஆய்க்குலத்து உன்தன்னைப்
பிறவி பெறுந்தனை புண்ணியம் யாமுடையோம்
குறைவொன்று மில்லாத கோவிந்தா! உன்தன்னோடு

உறவேல் நமக்குஇங்கு ஒழிக்க ஒழியாது
அறியாத பிள்ளைகளோம் அன்பினால் உன்தன்னைச்
சிறுபே ரழைத்தனவும் சீறி யருளாதே
இறைவா! நீ தாராய் பறையேலோ ரெம்பாவாய் (28)

எளிய உரை : குறைபாடுகள் எதுவும் இல்லா கோவிந்தா! இடையர்க் குலத்தில் பிறந்த நாங்கள் பால் பசுக்களை மேய்ப்பதற்காக அவற்றின் பின்னால் காடு நோக்கிச் செல்வோம். உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோர் என்றும் வேறுபாடு இல்லாமல் எல்லோரும் சேர்த்து உண்போம். கொஞ்சம் கூடக் கள்ளமில்லாத ஆயர்குலத்தில் வந்து நீ பிறந்தாய். அதற்காக நாங்கள் புண்ணியம் செய்து உள்ளோம். இறைவனே! உனக்கும் எங்களுக்கும் உள்ள நட்பு யாராலும் பிரிக்க முடியாதது. நாங்கள் ஏதும் அறியாத பிள்ளைகள். உன்மேல் கொண்ட அன்பின் காரணமாகத்தான் உன்னை பெயர்சொல்லி அழைத்துவிட்டோம். இதற்காக எங்கள் மேல் கோபத்தைக் காட்டாமல் உனது அருளைத் தருவாயாக. (கோவிந்தன் – பசுக்களைக் காப்பவன்.)

சிற்றஞ் சிறுகாலே வந்துஉன்னைச் சேவித்து உன்
பொற்றா மரையடியே போற்றும் பொருள்கேளாய்
பெற்றம்மேய்த் துண்ணும் குலத்தில் பிறந்து நீ
குற்றேவல் எங்களைக் கொள்ளாமல் போகாது
இற்றைப் பறைகொள்வா னன்றுகாண் கோவிந்தா
இற்றைக்கும் எழேழ் பிறவிக்கும் உன்தன்னோடு
உற்றோமே யாவோம் உனக்கேநாம் ஆட்செய்வோம்
மற்றைநங் காமங்கள் மாற்றேலோ ரெம்பாவாய் (29)

எளிய உரை : கோவிந்தா! இந்த இளங்காலை நேரத்தில் உன்னைத் தேடி வந்து உனது பொற்றாமரை மலர்களைப் போன்ற திருவடிகளை வணங்குவதன் காரணத்தைச் சொல்லுகிறோம் கேட்பாயாக. பசுக்களை மேய்த்து அவற்றால் கிடைக்கும் பொருள்களைக் கொண்டு எளிய வாழ்க்கையை நடத்துகிறோம் நாங்கள். நீ எங்களின் குலத்தில்வந்து பிறந்து விட்டாய். அப்ப இருக்கும்போது உனக்கு நாங்கள் செய்யும் சிறிய பணிவிடைகளை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் இருக்கக் கூடாது. இன்று நாங்கள் ஒன்றாக

கொண்ட நந்த கோபாலா! நீ எங்கள் குலத்திற்குத் தலைவன். நீ தூக்கம் நீங்கி எழுந்திருப்பாயாக. கொழுகொம்பைப் போன்ற பெண்களுக்கெல்லாம் கொழுந்து போன்ற யசோதையே! நீ எங்களுக்குத் தலைவி அல்லவா! நீ உனது மகனாகிய கண்ணனை தூக்கம் கலைந்து எழும்படி அறிவுறுத்தமாட்டாயா? ஆகாயத்தின் வழியாக ஓங்கி வளர்ந்த வாமன அவதாரத்தில் உலகை அளந்த கண்ணனே! தேவர்களின் தலைவனே! உறக்கம் நீங்கித் துயில் எழுவாயாக. செம்பொன்னால் செய்யப்பட்ட வீரக்கழல் என்னும் அணிகலனை அணிந்த செல்வனே! பலதேவனே! உனது தம்பியாகிய கண்ணனும் நீயும் இனியும் கண்ணுறங்காமல் துயில் எழுவீர்களாக.

உந்து மதகளிற்றன் ஓடாத தோள்வலியன்
நந்தகோபாலன் மருமகளே! நப்பின்னாய்!
சுந்தம் கமழும் குழலீ கடைதிறவாய்
வந்தெங்கும் கோழி அழைத்தனகாண் மாதவிப்
பந்தல்மேல் பல்கால் குயிலினங்கள் கூவினகாண்
பந்தார் விரலி உன் மைத்துனன் பேர்பாட
செந்தா மரைக்கையால் சீரார் வளையொலிப்ப
வந்து திறவாய் மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய் (18)

எளிய உரை : ஓரிடத்தில் நிற்காத மதம் பிடித்த யானையை உடையவன். பகைவர்களைக் கண்டு ஓடாத தோள் வலிமை உடையவன் நந்தகோபன். அப்படிப்பட்ட நந்தகோபனின் மருமகளாகிய நப்பின்னையே! மனம் கமழும் கூந்தலை உடையவளே! கதவைத் திறப்பாயாக. (நப்பினனை —கண்ணனின் மனைவி) பொழுது புலர்ந்ததற்கு அடையாளமாகக் கோழிகள் கூவும் சத்தம் கேட்கின்றது. குருக்கத்திப் பந்தலின் மேல் குயில்கள் பலமுறை விடாமல் கூவுகின்றன. பந்தாடுகின்ற விரல்களையுடையவளே! உனது கணவனாகிய கண்ணனின் பெயரை நாங்கள் பாடுகின்றோம். நீ உனது செந்தாமரை மலர் போன்ற வளையல்கள் ஒலிக்கும் கைகளால் மகிழ்ச்சியுடன் கதவைத் திறப்பாயாக.

குத்து விளக்கெரியக் கோட்டுக்கால் கட்டில்மேல்
மெத்தென்ற பஞ்ச சயனத்தின் மேலேறி
கொத்தலர் பூங்குழல் நப்பின்னை கொங்கைமேல்
வைத்துக் கிடந்த மலர்மார்பா! வாய்திறவாய்
மைத்தடங் கண்ணினாய்! நீ உன் மனாளனை
எத்தனை போதும் துயிலெழ வொட்டாய்காண்
எத்தனை யேலும் பிரிவாற்ற கில்லாயால்
தத்துவ மன்று தகவேலோ ரெம்பாவாய் (19)

எளிய உரை : மணிமாலை அணிந்த கண்ணனே! குத்து விளக்கு எரிகிறது. யானைத் தந்தத்தால் செய்யப்பட்ட கால்களையுடைய கட்டிலில் போடப்பட்ட ஐந்து விதமான குணங்களையுடைய படுக்கையில் படுத்திருக்கிறாய். நீ கொத்தான மலர்கள் சூடிய உனது துணைவியாகிய நப்பின்னையின் மார்பகங்களைத் தழுவிக் கொண்டிருக்கிறாய். வாய் திறந்து எங்களுடன் பேசமாட்டாயா மை தீட்டப்பட்ட அகன்ற கண்களையுடைய நப்பின்னையே உனது மனாளனை விடிந்து எவ்வளவு நேரம் ஆனாலு தூக்கத்தில் இருந்து எழும்படி விடமாட்டாய். அவனை நீ சிறி நேரம் கூடப் பிரிந்திருக்க மாட்டாயா? நாங்கள் கூறுவது தத்து அல்ல. உனக்குத் தகுதியான செயலைச் செய்வாய (படுக்கையின் ஐந்து குணங்களாவன : அழகு, குளிர்ச்சி, மென் நறுமணம், வெண்மை நிறம்.)

முப்பத்து மூவர் அமரர்க்கு முன்சென்று
கப்பம் தவிர்க்கும் கலியே! துயிலெழாய்
செப்பமுடையாய்! திறலுடையாய்! செற்றார்க்கு
வெப்பம் கொடுக்கும் விமலா! துயிலெழாய்
செப்பன்ன மென்முலை செவ்வாய்
நப்பின்னை நங்காய் திருவே! துயிலெழாய்
உக்கமும் தட்டொளியும் தந்து உன் மனாளனை
இப்போதே எம்மைநீ ராட்டேலோ ரெம்பாவா

எளிய உரை : தேவர்கள் முப்பத்து மூன்று அவர்களுக்கு ஏதேனும் துன்பம் நேருவதற்கு

நடுநிலைமையும், வீரமும் உடையவனே. பகைவர்களுக்கு வெப்பத்தைக் கொடுப்பவனே! துயில் நீங்கி எழுவாயாக. கலசத்தைப் போன்ற மார்பினையும் சிவந்த வாயினையும், சிறுத்த இடுப்பையும் உடைய நப்பின்னையே ! திருமகளே! உறக்கம் நீங்கி எழுவாயாக. பாவை நோன்புக்கு உரிய பொருள்களாகிய விசிறி, முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி இவற்றையும் உனது மனாளனையும் எமக்குக் கொடு. எம்மை இப்போதே நீராட்டுவாயாக.

ஏற்ற கலங்கள் எதிர்பொங்கி மீதளிப்ப
மாற்றாதே பால் சொரியும் வள்ளல் பெரும்பசுக்கள்
ஆற்றப் படைத்தான் மகனே! அறிவுறாய்
ஊற்ற முடையாய்! பெரியாய்! உலகினில்
தோற்றமாய் நின்ற சுடரே! துயிலெழாய்
மாற்றார் உனக்கு வலிதொலைந்து உன் வாசல்கண்
ஆற்றாது வந்துஉன் னடிபணியு மாபோலே
போற்றியாம் வந்தோம் புகழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய் (21)

எளிய உரை: பால் கறக்கும்போது அதை ஏற்றுக் கொள்ளும் பால் கலயங்கள் நிறைந்து பொங்கி வழியும். பால் கறக்க மறுக்காத வள்ளல் தன்மையுடைய பெரும் பசுக்கூட்டத்தையுடைய நந்தகோபாலனின் மகனே! துயில் நீங்குவாயாக. வலிமையும் உயர்ந்த தோற்றமும் உடையவனே! உல்கில் காணும் பொருள்களின் வடிவமாய் இருப்பவனேன! ஒளி வடிவானவனே! உனது பகைவர்கள் உன்னிடம் தோற்று, வலிமை எல்லாம் இழந்து உனது வாசலுக்கு வந்து வேறு வழி இல்லாமல் உனது பாதங்களில் விழுந்து கிடப்பார்கள். உனது புகழைப் பாட வந்தோம்.

அங்கண்மா ஞாலத் தரசர் அபிமான
பங்கமாய் வந்துநின் பள்ளிக் கட்டிற்கீழே
சங்க மிருப்பார்போல் வந்து தலைப்பெய்தோம்
சிங்கிணி வாய்ச்செய்த தாமரைப் பூப்போலே

செங்கண் சிறுச்சிறிதே எம்மேல் விழியாவோ?
திங்களும் ஆதித் தியனும் எழுந்தாற்போல்
அங்க ணிரண்டும் கொண்டு எங்கள்மேல் நோக்குதியேல்
எங்கள்மேல் சாபம் இழந்தேலோ ரெம்பாவாய் (22

எளிய உரை: அழகான இந்த நிலவுலகிலுள்ள அரசர்க
எல்லோரும் உன்மேல் அன்பு செலுத்தி வந்து உன
அரியணையின் கீழ் கூட்டமாய் இருப்பது போல நாங்கள் உன
இல்லம் தேடி வந்து கூடிவிட்டோம். மலர்ந்தும் மலரா
நிலையிலுள்ள தாமரைப் பூப்போன்ற உனது கண்களின் பார்
எங்கள் மேல் சிறிதுபடாதோ? வெண்ணிலவும் கதிரவனும் ஒ
நேரத்தில் உதயமாவது போல உனது இரு கண்களாலும் எங்க
நீ பார்த்தாயானால் எங்களைப் பிடித்த சாபங்கள் மறைந்து வி

மாரி மலைமுழைஞ்சில் மன்னிக் கிடந்துறங்கும்
சீரிய சிங்கம் அறிவுற்றுத் தீவிழித்து
வேரி மயிர்பொங்க எப்பாடும் பேர்ந்துதறி
மூரி நிமிர்ந்து முழங்கிப் புறப்பட்டுப்
போதருமா போலே நீ பூவைப்பூ வண்ணா! உன்
கோயில்நின் று இங்ஙனே போந்தருளி கோப்புடைய
சீரிய சீங்கா தனத்து இருந்து யாம்வந்த
காரியம் ஆராய்ந்த தருளேலோ ரெம்பாவாய்

எளிய உரை: அது மழைக்காலம். மலையில் உள்ள ஒ
மழைக்காலம் ஆதலால் வெளியே வர முடியாமல் நீண்ட
அந்தக் குகையிலே கிடக்கிறது ஒரு வீரமுடைய
மழைக்காலம் நீங்கிய பிறகு அந்தச் சிங்கம் தனது இ
கடமையை உணர்கிறது. தீப்பொறி பாய்வது போல;
கண்களைத் திறக்கிறது. தனது பிடரி மயிர் சிலிர்க்க
திசைகளிலும் பெயர்ந்து சென்று தனது உடம
சோம்பல் முறித்துக் கர்ச்சனை எழுப்பிக் கொண்டு புறப
மேற்குறிப்பிட்ட சிங்கத்தைப் போல், காயாம் பூவினை
நிறமுடையவனே! உனது இல்லத்திலிருந்து நாங்கள்
இடத்திற்கு வந்து அழகிய அரியணையில் அமர்வாயாக

அமர்ந்து நாங்கள் உன்னிடம் வந்த காரியம் என்ன என்பதை ஆராய்ந்து எங்களுக்கு அருள் செய்வாயாக.

அன்று இவ் வுலகம் அளந்தாய்! அடிபோற்றி
சென்றங்குத் தென்னிலங்கை செற்றாய்! திறல்போற்றி
பொன்றச் சகடம் உதைத்தாய்! புகழ்போற்றி
கன்று குணிலா எறிந்தாய்! கழல்போற்றி
குன்று குடையா வெடுத்தாய்! குணம்போற்றி
வென்று பகைகெடுக்கும் நின்கையில் வேல்போற்றி
என்றென்றும் சேவகமே ஏத்திப் பறைகொள்வான்
இன்றுயாம் வந்தோம் இரங்கேலோ ரெம்பாவாய் (24)

எளிய உரை : அன்று (வாமன அவதாரம் எடுத்த போது) இவ்வுலகை அளந்தவனே! உனது திருவடிகளை வணங்குகிறோம். சக்கர வடிவம் தாங்கிக் கொண்டு உன்னைக் கொல்ல வந்த 'சகடாசுரனை' உதைத்தாய். உனது புகழை வணங்குகிறோம். கன்று வடிவில் வந்த 'வத்சாசுரனை' வெறும் தடியால் அடித்துக் கொன்றாய். 'கோவர்த்தனம்' என்னும் மலையைக் குடையாகத் தூக்கியவனே! உனது குணங்களை வணங்குகிறோம். பகைவர்களை வென்று அவர்களை அழிக்கின்ற உனது கையில் இருக்கும் வேலாயுதத்தை வணங்குகிறோம் என்று கூறி வணங்கி உனக்குப் பணிவிடைகள் செய்து அருளைப் (பறை) பெறுவதற்காகவே நாங்கள் இங்கு வந்துள்ளோம். எங்கள் மேல மனம் இரங்குவாயாக.

ஒருத்தி மகனாய்ப் பிறந்து ஓரிரவில்
ஒருத்தி மகனாய் ஒளிந்து வளரத்
தரிக்கிலா னாகித் தான்தீங்கு நினைத்த
கருத்தைப் பிழைப்பித்துக் கஞ்சன் வயிற்றில்
நெருப்பென்ன நின்ற நெடுமாலே! உன்னை
அருத்தித்து வந்தோம் பறைதருதி யாகில்
திருத்தக்க செல்வமும் சேவகமும் யாம்பாடி
வருத்தமும் தீர்ந்து மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய் (25)

எளிய உரை : கம்சனின் சிறையில் இருந்த வசுதேவனின் மனைவி ஆகிய தேவகிக்கு நீ மகனாய்ப் பிறந்தாய். அதே இரவில் ஆயர்பாடியில் இருந்த நந்தகோபனின் மனைவி யசோதையிடம் வந்து சேர்ந்து மகனாக மறைந்து வளர்த்தாய். இதைக் தாங்கிக் கொள்ள முடியாத கம்சன் உனக்குத் தீங்கு செய்ய நினைத்தான். அவனது தீய எண்ணத்தை அழித்து அவன் நெஞ்சில் நீ நெருப்பாக நின்றாய். நெடுமாலே! உன்னிடம் ஒன்றைக் கேட்டுப் பெறுவதற்காகவே நாங்கள் இங்கு வந்துள்ளோம். நீ எங்களுக்கு அருள் செய்வாயானால் திருமகளுக்கு உரிய உனது செல்வத்தையும் அடியார்களுக்கு ஆற்றிய உனது தொண்டினையும் நாங்கள் பாடுவோம். வருத்தம் தீர்ந்து மகிழ்ச்சி அடைவோம்.

மாலே! மணிவண்ணா! மார்கழி நீ ராடுவான்
மேலையார் செய்வனகள் வேண்டுவன கேட்டியேல்
ஞாலத்தை யெல்லாம் நடுங்க முரல்வன
பாலன்ன வண்ணத்துஉன் பாஞ்ச சன்னியமே
போல்வன சங்கங்கள் போய்ப்பா டுடையனவே
சாலப் பெரும்பறையே பல்லாண் டிசைப்பாரே
கோல விளக்கே! கொடியே! விதானமே!
ஆலி னிலையாய்! அருளேலோ ரெம்பாவாய் (26

எளிய உரை : திருமாலே! மணிவண்ணனே! ஊழிக் காலத்தி ஆலமரத்தின் இலையில் குழந்தையாகப் பள்ளி கொள்பவனே மார்கழி மாதத்தில் நோன்பு நோற்கும் முறையைப் பற் முன்னோர்கள் சொன்னவற்றை நாங்கள் உனக்குக் கூறுகிறோ உலகங்களை எல்லாம் நடுங்க வைக்கும் பாலின் நிறமுடை வெண்மையான 'பாஞ்சசன்னியம்' உனது சங்கு. அப்படிப்பட் சங்கை முழக்கி ஒலி எழுப்புவார்கள். பெரிய இசைக் கருவிகள முழக்கி நீ பல்லாண்டுகள் வாழ்க என்று பாடுவார்கள். அழ விளக்கையும் கொடிகளையும் (தோரணங்கள்) விதானத் கட்டுவதற்கான பொருள்களையும் எமக்குத் த அருள்புரிவாயாக. (விதானம் – பந்தலின் மேற்பகுதி).

ப்ப வந்த பெண்கள்: ஏனடீ, கிளி போன்ற பெண்ணே! இன்னுமா உறங்குகிறாய்?

துயில் நீங்கி எழாத பெண்: பெண்களே! சில் என்று கடுமையான சொற்களைக் கூறி எழுப்பாதீர்கள். இதோ புறப்பட்டுவிட்டேன்.

துயில் எழுப்ப வந்த பெண்கள்: வாய்ப்பேச்சில் வலிமையுடையவள்நீ. நீ உண்மையே பேசுவாய் என்பதை நாங்கள் முன்பே அறிவோம்.)

துயில் நீங்கி எழாத பெண் : நீங்கள்தான் வாய்ப்பேச்சில் வலிமை உள்ளவர்கள். நீங்கள் கூறுவதுபோல நான் தான் பேச்சில் வலிமையுடையவள் என்றாலும் அப்படியே ஆகிவிட்டுப் போகிறேன்.

துயில் எழுப்ப வந்த பெண்கள் : எங்களிடம் உனக்கு என்ன மனவேறுபாடு? சீக்கிரம் வா.

துயில் நீங்கி எழாத பெண் : எல்லோரும் வந்து விட்டார்களா?

துயில் எழுப்ப வந்த பெண்கள் : வந்தவர்களை நீயே வந்து எண்ணிப் பார்த்துக் கொள். வலிமையான 'குவலாலயபீடம்' என்னும் யானையைக் கொன்றவன் கண்ணன். தீயவர்களை அழிக்கக் கூடிய ஆற்றல் பெற்றவன் அவன். மாயச் செயல்கள் செய்பவன். அவனை நினைத்துப்பாடிப் பாவை நோன்பு நோற்க விரைந்து வருவாயாக.

(இப்பாடலுடன் திருவாய்மொழி 4 –ஆம் பாடலில் தூக்கம் கலைந்து எழாத பெண், "வண்ணக்கிளி மொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ" என்று கேட்க, துயில் எழுப்ப வந்த பெண்கள், உள்ளவாறு சொல்லுகிறோம். வந்தவர்களை நீயே வந்து எண்ணிப் பார்த்துக் கொள்" என்று கூறுகிறார்கள். ரு பாடல் வரிகளிலும் உள்ள கருத்து ஒற்றுமையைக் ண்க.)

நாயக னாய்நின்ற நந்தகோ பனுடைய
கோயில் காப்பானே! கொடித்தோன்றும் தோரண
வாயில் காப்பானே! மணிக்கதவம் தாள்திறவாய்
ஆயர் சிறுமிய ரோமுக்கு அறைபறை
மாயன் மணிவண்ணன் நென்னலே வாய்நேர்ந்தான்
தூயோமாய் வந்தோம் துயிலெழப் பாடுவான்
வாயால் முன்னம்முன்னம் மாற்றாதே அம்மா நீ
நேய நிலைக்கதவம் நீக்கேலோ ரெம்பாவாய் (16)

<u>எளிய உரை :</u> ஆயர்க்குடி மக்களுக்கெல்லாம் தலைவனாக இருக்கக் கூடியவன் நந்தகோபன். அவனது வீட்டிற்குக் காவலிருப்பவனே! கொடிகள் கட்டப்பட்ட தோரண வாயிலைக் காப்பவனே! மணிகளோடு கூடிய கதவின் தாழ்ப்பாளைத் திறப்பாயாக. மாயச் செயல்களைச் செய்யும் மணிவண்ணன் (கரிய நிறம் உடையவன்) எங்களை இன்று சந்தித்து ஆட்கொள்வதாக நேற்று கூறினான். அவனை தூக்கத்தில் இருந்து எழுப்பும் பொருட்டுத் திருப்பள்ளி எழுச்சியை நாங்கள் பாட வேண்டும். அதற்காக உடலும் உள்ளமும் தூய்மையாக வந்துள்ளோம். வாயில் காப்பவனே! முதல் முதலில் உனது வாயால் 'முடியாது' என்று மறுப்புச் சொல்லிவிடாதே. கண்ணன் வீட்டுக் கதவைத் திறப்பாயாக.

அம்பரமே தண்ணீரே சோறே அறஞ்செய்யும்
எம்பெருமான்! நந்தகோ பாலா! எழுந்திராய்!
கொம்பனார்க் கெல்லாம் கொழுந்தே! குலவிளக்கே!
எம்பெரு மாட்டி யசோதாய்! அறிவுறாய்
அம்பர மூடறுத் தோங்கி உலகளந்த
உம்பர்கோ மானே! உறங்காது எழுந்திராய்
செம்பொற் கழலடிச் செல்வா! பலதேவா!
உம்பியும் நீயும் உறங்கேலோ ரெம்பாவாய் (17)

<u>எளிய உரை :</u> உடுக்கும் உடை, குடிக்கும் தண்ணீர், உண்ணுப் உணவு இவற்றை எளியவர்களுக்கு வழங்கும் உயர்ந்த மனப்

எல்லா வீட்டுக்காரர்களுக்கும் தெரிந்து விட்டது.

(எருமையும் தனது கன்றுக்குட்டிக்காக இரக்கம் கொண்டு பால் சொரியும். ஆனால் மானிடப் பிறவியில் பிறந்து விட்ட உனக்கு எங்கள் மேல் இரக்கம் இல்லாமல் போய்விட்டதே என்று இடைக்குலப் பெண்கள் கூறுவதாக இப்பாடலில் மறைவான ஒரு பொருள் காணப்படுகிறது)

புள்ளின்வாய் கீண்டானைப் பொல்லா அரக்கனைக்
கிள்ளிக் களைந்தானைக் கீர்த்திமை பாடிப்போய்
பிள்ளைக ளெல்லாரும் பாவைக் களம்புக்கார்
வெள்ளி யெழுந்து வியாழ முறங்கிற்றுப்
புள்ளும் சிலம்பினகாண் போதரிக் கண்ணினாய்
குள்ளக் குளிரக் குடைந்துநீ ராடாதே
பள்ளிக் கிடத்தியோ? பாவாய்! நீ நன்னாளால்
கள்ளம் தவிர்ந்து கலந்தேலோ ரெம்பாவாய் (13)

எளிய உரை : இராமனாகப் பிறவி எடுத்த போது இலங்கை மன்னன் இராவணன் என்னும் அரக்கனின் தலையைக் கிள்ளி எறிந்தான். கண்ணனாகப் பிறவி எடுத்த போது தன்னைக் கொல்ல, ஒரு பறவை வடிவம் தாங்கி வந்த பகாசுரன் என்னும் அரக்கனின் வாயைக் கிழித்தான். இப்படிப்பட்ட புகழை எல்லாம் பாடி எல்லாப் பெண்களும் பாவை நோன்பு நோற்கும் இடத்திற்குச் சென்று விட்டார்கள். வியாழன் என்னும் கோள் மறைந்து (அஸ்தமித்து) விட்டது. வெள்ளி என்னும் கோள் உதயமாகி விட்டதை அறிவித்தது. புள்ளினங்களும் கூவுகின்றன.

மலரைப் போன்ற கண்களையுடையவளே! உனது கள்ளத்தனத்தை விட்டு விடு. இந்த நல்ல நாளில் எங்களுடன் சேர்த்து உடலும் உள்ளமும் குளிரும்படி நீரில் மூழ்கி நீராடாமல் படுக்கையில் கிடக்கிறாயோ?

உங்கள் புழைக்கடைத் தோட்டத்து வாவியுள்
செங்கழுநீர் வாய்நெகிழ்ந்து ஆம்பல்வாய் கூம்பினகாண்
செங்கல் பொடிக்கூறை வெண்பல் தவத்தவர்
தங்கள் திருக்கோயில் சங்கிடுவான் போதந்தார்

எங்களை முன்னம் எழுப்புவான் வாய்பேசும்
நங்காய் ! எழுந்திராய் நாணாதாய் ! நாவுடையாய் !
சங்கொடு சக்கரம் ஏந்தும் தடக்கையன்
பங்கயக் கண்ணானைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய் (14)

எளிய உரை : பெண்ணே! உங்கள் வீட்டின் பின் பக்கம் உள்ள தோட்டத்தில் இருக்கும் குளத்தில் செங்கழுநீர் (செவ்வாம்பல்) மலர்கள் இதழ்களை விரித்து மலர்ந்தன. ஆம்பல் மலர்கள் (அல்லி மலர்கள்) கூம்பிட்டன. போய்ப்பார். காவி நிறத்தில் தோய்த்துச் சாயம் எற்றப்பட்ட ஆடைகளை அணிந்து, வெண்மையான பற்களையுடைய முனிவர்கள் தங்கள் இருப்பிடத்திற்குச் சென்று சங்குகளை முழக்கிப் பொழுது விடிந்தது என்பதை அறிவிக்கப் புறப்பட்டு விட்டார்கள்.

"உங்களை நாளைக்கு நான் முன்னால் வந்து எழுப்புவேன்" என்று நேற்று நீ உனது வாயால் கூறினாயே. இப்போது நாங்கள் உன்னை வந்து எழுப்புகிறோம். வெட்கம் கெட்டது உனது நாக்கு. எழுந்திரு. சங்கும் சக்கரமும் ஏந்துகின்ற அகன்ற கைகளையும், தாமரை மலர் போன்ற கண்களையும் உடையவன் கண்ணன். தூக்கத்தில் இருந்து எழுந்து அவனைப் பாடு.

மாணிக்கவாசகரின் திருவெம்பாவை 6 ம் பாடலில் 'நாளைக்கு நானே வந்து உங்களை முன்னம் எழுப்புவேன்'. என்று ஒரு பெண் கூறுகிறாள். இந்த உரையாடலை இப்பாடலின் 'எங்களை முன்னம் எழுப்புவான் வாய் பேசும் நங்காய்' என்னும் உரையாடலுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து மகிழ்க.

எல்லே இளங்கிளியே இன்னம் உறங்குதியோ
சில்லென் றழையேன்மின் நங்கைமீர் போதருகின்றேன்
வல்லைஉன் கட்டுரைகள் பண்டேஉன் வாயறிதும்
வல்லீர்கள் நீங்களே நானேதா னாயிடுக
ஒல்லைநீ போதாய் உனக்கென்ன வேறுடையை
எல்லாரும் போந்தாரோ? போந்தார்போந் தெண்ணிக்கொள்
வல்லானை கொன்றானை மாற்றாரை மாற்றழிக்க
வல்லானை மாயனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய் (15)

மாலை) தனது தலையிலே சூடியுள்ள நாராயணன் நாம் போற்றித் துதித்தால் அருள் செய்வதற்கு ஆயத்தமாக இருக்கிறான்.

முன்பு ஒரு நாள், புண்ணியவானாகிய இராமபிரானால் தோல்வி அடைந்தான் கும்பகர்ணன். அவனுக்குப் பிறகு அவனுக்கே உரிய பெருந் தூக்கத்தை உனக்கே கொடுத்து விட்டானோ?

நீண்ட உறக்கத்தில் ஆழ்ந்து விட்ட பெண்ணே! கிடைத்தற்கு அருமையான அணிகலன் போன்றவளே! உறக்கம் நீங்கிக் கதவைத் திறப்பாயாக.

(கும்பகர்ணன் – இலங்கை இராவணனின் தம்பி, நீண்ட காலம் தூங்குபவன்).

கற்றுக் கறவைக் கணங்கள் பலகறந்து
சென்றார் திறலழியச் சென்று செருச்செய்யும்
குற்றமொன் றில்லாத கோவலர்தம் பொற்கொடியே!
புற்றர வல்குல் புனமயிலே! போதராய்
சுற்றத்துத் தோழிமா ரெல்லாம் வந்துநின்
முற்றம் புகுந்து முகில்வண்ணன் பேர்பாட
சிற்றாதே பேசாதே செல்வப்பெண் டாட்டி! நீ
எற்றுக் குறங்கும் பொருளேலோ ரெம்பாவாய் (11)

எளிய உரை : ஆயர்க்குலத்தினர் கன்றுகளையுடைய பசுக்களிடமிருந்து பால் கறப்பார்கள். குற்றமற்ற தொழில் அவர்களுடையது. இருப்பினும் வலிய வரும் பகைவர்களை போர் மேல் சென்று அவர்களின் வீரம் அழியும்படிச் செய்வார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களின் குடும்பத்தில் பிறந்தவளே! பொன்னால் செய்யப்பட்ட கொடி போன்ற பெண்ணே !

புற்றில் வாழும் பாம்பின் படம் போன்ற அல்குலையும், காட்டில் வாழும் மயில் போன்ற சாயலையும் உடையவளே! செல்வக் குடியில் பிறந்த பெண்ணே ! எழுந்து வருவாயாக.

நாங்கள் சுற்றம் சூழ வந்து உனது வீட்டின் முற்றத்தில் புகுந்து கரிய மேகத்தின் நிறமுடைய கண்ணனின் பெயர் சொல்லிப் பாடுகிறோம். நீ சிறிதேனும் எங்களுடன் பேசாமல் உறங்குவதற்குப் பொருள் என்ன?

ஆயர்க்குடிப் பெண்கள் அனைவரும் தேடி வந்த பெண் செல்வக் குடியில் பிறந்தவள் என்பதும் தூக்கம் கலைந்தும் கதவைத் திறக்காமல் இருக்கிறாள் என்பதும் இப்பாடலில் இருந்து அறிய முடிகிறது. சுற்றத்தார் பலருடன் செல்வக் குடிப் பெண்ணின் வீட்டு முற்றம் தேடி வந்து கண்ணனைப் புகழ்ந்து பாடிய பாடலைக் கேட்டு அவள் மெய்ம்மறந்திருக்கலாம்.

கனைத்திளங் கற்றெருமை கன்றுக் கிரங்கி
நினைத்து முலைவழியே நின்று பால் சோர
நனைத்தில்லம் சேறாக்கும் நற்செல்வன் தங்காய்
பனித்தலை வீழநின் வாசற் கடைபற்றிச்
சினத்தினால் தென்னிலங்கைக் கோமானைச் செற்ற
மனத்துக் கினியானைப் பாடவும்நீ வாய்திறவாய்
இனித்தா னெழுந்திராய் ஈதென்ன பேருறக்கம்
அனைத்தில்லத் தாரும் அறிந்தேலோ ரெம்பாவாய் (12)

எளிய உரை : இளங்கன்றையுடைய எருமை தனது கன்றை அழைக்கும். கன்றுக்காக இரக்கப்பட்டுத் தனது மார்பின் வழியாகப் பால் சொறியும். அந்தப் பால் இடையர்களின் இல்லத்தை நனைத்துச் சேறாக்கும். அப்படிப்பட்ட நல்ல செல்வந்தனின் தங்கையே! மார்கழி மாதத்தின் பனி எங்கள் தலையில் விழ உனது வீட்டு வாசல் கதவைக் கையால் பிடித்துக் கொண்டு நிற்கிறோம்.

தனது கோபத்தால், தெற்குத் திசையிலுள்ள இலங்கைக்குத் தலைவனாகிய இராவணனைக் கொன்ற இராமனின் புகழை நாங்கள் பாடிக் கொண்டிருக்கும் போதும் நீ உனது வாயைத் திறக்காமல் இருக்கிறாய். இனிமேலாவது எழுந்திரு. இது என்ன பெரிய உறக்கம்? நாங்கள் உனது வீட்டின் முன் நின்று உன்னை அழைப்பது

நீர்வளம் பெருகி செந்நெல் ஓங்கி வளரும். அந்த நெற்பயிர்களுக்கு இடையில் மீன்கள் துள்ளி விளையாடும்.

மென்மையான குவளை (நெய்தல்) மலர்களில் புள்ளிகள் உடைய வண்டுகள் கண்ணுறங்கும். ஆயர்கள் வள்ளல் தன்மையுடைய பசுக்களின் மடியில் ஓயாமல் சுரக்கும் மார்பகத்தைப் பற்றிப் பால் குடங்களை நிறைப்பர். இவ்வளவு வளமை ஏற்படுவதால் நமது இல்லங்களில் நீங்காத செல்வம் நிறையும்.

இப்பாடலில் 'ஓங்கி உலகு அளந்த உத்தமன்' என்னும் சொற்றொடரில் திருமால் 'வாமனன்' என்னும் அவதாரம் எடுத்த கதை கூறப்பட்டுள்ளது.

'மகாபலி' என்னும் கொடுங்கோல் அரசனை ஆட்கொள்வதற்காகத் திருமால் குறுகிய உருவம் கொண்டு அவனது அரசவைக்கு அந்தணன் வேடத்தில் வந்தார். தவம் செய்வதற்குத் தனது காலால் அளக்கும் படி மூன்றடி நிலம் பெற்றார். நிலத்தை அளக்கும்போது திருமால் வானளாவிய உருவம் எடுத்து, நில உலகில் ஓர் அடியும், வானுலகில் ஓர் அடியும் அளந்து விட்டு, மூன்றாம் அடியை எங்கே வைப்பது என்று கேட்டார்.

மகாபலி மன்னன் மூன்றாம் அடியைத் தனது தலையில் வைத்து அளக்குமாறு வேண்டியனான். திருமால் அவ்வாறு செய்து மகாபலி மன்னனை ஆட்கொண்டார்.

ஆழி மழைக்கண்ணா! ஒன்று நீ கைகரவேல்
ஆழியுள் புக்கு முகந்துகொடு ஆர்த்தேறி
ஊழி முதல்வ னுருவம்போல் மெய்கறுத்துப்
பாழியந் தோளுடைப் பற்பநா பன்கையில்
ஆழிபோல் மின்னி வலம்புரிபோல் நின்றதிர்ந்து
தாழாதே சார்ங்க முதைத்த சரமழைபோல்
வாழ உலகினில் பெய்திடாய் நாங்களும்
மார்கழி நீராட மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய். (4)

எளிய உரை : கடல் போன்ற அகன்ற பரப்புடைய நீரைக் கொடுக்கக் கூடிய மழைக் கடவுளே! நீ எதனையும் மூடி மறைக்காதே. நீ கடலில் மூழ்கி நீரை முகந்து கொண்டு வானத்தை அடைய வேண்டும். படைப்புகள் எல்லாம் அழியும் காலத்தில்கூட தான் அழியாத முழுமுதற் பொருளைப் போலக் கரிய நிறமுடைய மேகமாக மாறவேண்டும். அழகான தோள்களையுடைய பத்மநாபனின் (திருமாலின்) ஒரு கையில் உள்ள சக்கரத்தைப் போல் மின்ன வேண்டும். மற்றொரு கையில் உள்ள வலம்புரிச் சங்கைப் போல ஓசை இட வேண்டும்., திருமாலின் 'சாரங்கம்' என்று சொல்லக் கூடிய வில்லில் இருந்து புறப்படும் அம்பு போல நாங்கள் வாழ மழை பொழிவாயாக. நாங்கள் மார்கழி நீராடி மகிழ்வோம்.

கார்மேகம்	–	திருமாலின் கரிய தோற்றம்
மின்னல்	–	திருமாலின் சக்கரத்தின் ஒளி
அதிர்தல் (இடி)	–	திருமாலின் வலம்புரிச்சங்கின் ஒலி
மழை	–	திருமாலின் 'சாரங்கம்' என்னும் வில்லில் இருந்து புறப்படும் அம்புகள்

மாயனை மன்னு வடமதுரை மைந்தனை
தூய பெருநீர் யமுனைத் துறைவனை
ஆயர் குலத்தினில் தோன்றும் மணிவிளக்கைத்
தாயைக் குடல்விளக்கம் செய்ததா மோதரனைத்
தூயோமாய் வந்துநாம் தூமலர் தூ வித்தொழுது
வாயினால் பாடி மனத்தினால் சிந்திக்கப்
போய பிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும்
தீயினில் தூசாகும் செப்பேலோ ரெம்பாவாய் (5

எளிய உரை : மாயச் செயல்கள் செய்பவன். அவ வடமதுரைக்குத் தலைவன். தூய்மையான பெரி நீர்ப்பரப்பினையுடைய யமுனை ஆற்றின் கரையி வாழ்பவன். ஆயர்களுடைய குடியிலே தோன்றிய அழகா விளக்கைப் போன்றவன்.

தன்னைப் பெற்றெடுத்த தேவகி, வளர்த்துவிட்

யசோதை ஆகியவர்களின் புகழை உலக மக்கள் அறியும்படிச் செய்தவன். அவன் தாமோதரன். அப்படிப்பட்ட இறைவனை நாம் தூய்மையானவர்களாக வந்து, தூயமலர்களைத் தூவித் தொழுதல் வேண்டும்.

அவனது புகழை வாயினால் பாடி மனத்தினால் சிந்திக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் ஏற்கனவே நாம் செய்த பிழைகளும் நெருப்பில் விழுந்த பஞ்சு போல மறைந்து விடும். ஆகவே அவனது சிறப்பைச் சொல்வோமாக.

தாமம் – மாலை, உதரன் – வயிற்றை உடையவன். தாமம் உதரன் – தாமோதரன் – மாலை சூடிய வாயிற்றை உடையவன்.

புள்ளும் சிலம்பினகாண் புள்ளரையன் கோயிலில்
வெள்ளை விளிசங்கின் பேரரவம் கேட்டிலையோ
பிள்ளாய்! எழுந்திராய் பேய்முலை நஞ்சுண்டு
கள்ளச் சகடம் கலக்கழியக் காலோச்சி
வெள்ளத் தரவில் துயிலமர்ந்த வித்தினை
உள்ளத்துக் கொண்டு முனிவர்களும் யோகிகளும்
மெள்ள எழுந்து அரியென்ற பேரரவம்
உள்ளம் புகுந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய். (6)

எளிய உரை : பெண்ணே! பொழுது விடிந்து விட்டதால் பறவைகளும் ஓசையிடத் தொடங்கி விட்டன. கருடனின் தலைவனாகிய திருமாலின் கோயிலில் இருந்து ஒலிக்கின்ற வெண்சங்கின் பேரொலியை நீ கேட்கவில்லையா? எழுந்திரு.

'பூதகி' என்னும் பேயின் மார்பில் இருந்து சுரந்த பாலை உண்டவன். சகடாசூரன் என்பவன் சக்கர வடிவில் வந்த போது தனது காலால் உதைத்துக் கொன்றவன். திருப்பாற்கடலில் பாம்புப் படுக்கையில் துயில் கொள்ளும் மூலப் பொருள். இவ்வளவு சிறப்புகள் உடைய இறைவனை முனிவர்களும் யோகிகளும் தூக்கம் கலைந்து மெள்ள எழுந்து 'அரி' என்று கூறும் பேரொலி உள்ளத்தில் புகுந்து குளிர்விக்கிறதே.

நோன்புக்காக நீராடச் செல்லும் பெண்கள் பொழுது விடிந்தும் தூக்கத்திலிருந்து எழாத ஒரு பெண்ணிடம் கூறியததாக அமைந்துள்ளது. இப்பாடல் முதல் 'எல்லே இளங்கிளியே' என்னும் பாடல் முடிய உள்ள பத்துப் பாடல்களும் ஒரு தொகுப்பாக அமைந்துள்ளன. அதாவது மார்கழி நோன்புக்கு ஆயத்தமாகாமல் கண்ணுறங்கும் ஒரு பெண்ணிடம் பாடப் படுவதாக அமைந்துள்ளன இப்பாடல்கள்.

கீசுகீ சென்றெங்கும் ஆனைச்சாத் தன்கலந்து
பேசின பேச்சரவம் கேட்டிலையோ! பேய்ப்பெண்ணே
காசும் பிறப்பும் கலகலப்பக் கைபேர்த்து
வாச நறுங்குழ லாய்ச்சியர் மத்தினால்
ஓசைப் படுத்தத் தயிரரவம் கேட்டிலையோ
நாயகப் பெண்பிள்ளாய்! நாராயணன்மூர்த்தி
கேசவனைப் பாடவும் நீ கேட்டே கிடத்தியோ
தேச முடையாய்! திறவேலோ ரெம்பாவாய். (7)

எளிய உரை : பேய் போல் உறங்கும் பெண்ணே ஆனைச்சாத்தன் என்று சொல்லச் கூடிய பறவைக ஒன்றுடன் ஒன்று கலந்து 'கீசு கீசு' என்று எங்கும் ஒ எழுப்பிப் பேசிக் கொள்ளும் ஒலி உனது காதி விழவில்லையா?

ஆயர்ப்பெண்கள், தாங்கள் அணிந்துள்ள காசு, பிறப் ஆகிய அணிகலன்கள் 'கலகல' என்று ஓசையை எழுப்பும் மத்தினால் தயிர் கடையும் ஓசையும் உனக்குக் கேட்கவில்லை ஆயர்ப் பெண்களுக்கெல்லாம் நீ தலைவி என்று சொல்ல கொள்ளபவளே! நாராயணன் மூர்த்தியாகிய கேசவனை நாங்கள் பாடுகிறோம். அதைக் கேட்டும் படுக்கையிருந் எழாமல் இருக்கிறாயோ? ஒளி வீசும் மேனியை உடையவளே கதவைத் திறப்பாயாக.

கேசவன் – திருமாலின் ஒரு பெயர். 'கேசி' என்னும் அரக்கனைக் கொன்ற காரணத்தால் இப்பெயர் ஏற்பட்ட

கீழ்வானம் வெள்ளென்று எருமைச் சிறுவீடு
மேய்வான் பரந்தனகாண் மிக்குள்ள பிள்ளைகளும்
போவான்போ கின்றாரைப் போகாமல் காத்து உன்னைக்
கூவுவான் வந்து நின்றோம் கோது கலமுடைய
பாவாய்! எழுந்திராய் பாடிப் பறைகொண்டு
மாவாய் பிளந்தானை மல்லரை மாட்டிய
தேவாதி தேவனைச் சென்றுநாம் சேவித்தால்
ஆவாவென்றாராய்ந் தருளேலோரெம்பாவாய் (8)

<u>எளிய உரை</u> : நாரினால் கட்டப்பட்ட அணிகலன்களை அணிந்த பாவையே! கிழக்கு வானம் வெளுத்து விட்டது. எருமைகள் தங்கள் தொழுவத்திலிருந்து விடுதலை பெற்று மேய்ச்சலுக்காகக் கிளம்பிச் சென்றுவிட்டன. ஆயர்க் குலப் பெண்கள் பாவை நோன்புக்காகப் புறப்பட்டுச் சென்று விட்டார்கள். உன்னையும் அழைத்துச் செல்வதற்காக மற்ற பெண்களைப் போகவிடாமல் காக்க வைத்துள்ளோம். இப்போது உன்னைக் கூவி அழைத்துச் செல்வதற்காக வந்துள்ளோம். பெண்ணே! எழுவாயாக.

இசைக் கருவிகளுடன் அவனைப் பாடுவோம். குதிரை வடிவம் எடுத்துக் கொண்டு வந்த அரக்கனின் வாயைப் பிளந்தவனும், மல்யுத்தம் செய்ய வந்தவர்களைக் கொன்றவனுமாகிய, தேவர்களுக்கு எல்லாம் தேவனாகிய கண்ணனை நாம் வணங்கினால் நமது குறைகளைக் கேட்டு ஆராய்ந்து அருள் செய்வான்.

திருமால் கண்ணனாக அவதாரம் எடுத்து கோகுலத்தில் வளர்ந்த போது கம்சனால் அனுப்பப்பட்ட குதிரை வடிவம் கொண்டு வந்தவன் 'கேசி' என்னும் அரக்கன். கம்சனின் அழைப்பை ஏற்று வடமதுரைக்குச் சென்ற போது கண்ணனைக் கொல்ல மல்யுத்த வீரர்களைக் கம்சன் ஏற்பாடு செய்தான். அவர்களைக் கண்ணன் கொன்றான். இவ்விரு நிகழ்ச்சிகள் இப்பாடலில் இடம் பெற்றுள்ளன.

தூமணி மாடத்துச் சுற்றும் விளக்கெரிய
தூபங்கமழத் துயிலணைமேல் கண்வளரும்
மாமான் மகளே! மணிக்கதவம் தாள்திறவாய்
மாமீர்! அவளை எழுப்பீரோ உன்மகள்தான்
ஊமையோ? அன்றிச் செவிடோ? அனந்தலோ?
ஏமப் பெருந்துயில் மந்திரப் பட்டாளோ?
மாமாயன் மாதவன் வைகுந்த னென்றென்று
நாமம் பலவும் நவின்றேலோ ரெம்பாவாய் (9)

<u>எளிய உரை</u> : தூய்மையான மாணிக்கக் கற்களால் இழைக்கப்பட்ட மாளிகை. சுற்றிலும் விளக்குகள் எரிகின்றன. மணம் வீசும் புகை கமழ்கிறது. அங்குள்ள படுக்கையில் கண்ணுறங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற மாமன் மகளே! மணிகள் கட்டப்பட்ட கதவின் தாழ்ப்பாளைத் திறப்பாயாக.

அத்தையே! உறங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற உமது மகளை எழுப்ப மாட்டீர்களா? உமது மகள் ஊமையோ அல்லது செவிடோ? நீண்ட தூக்கம் கொள்கின்றாளோ?

'அளவற்ற மாயச் செயல்கள் செய்த மாதவனே! வைகுண்டத்தில் வாழ்பவனே!' என்று பலமுறை சொல்லிப் பாடுகிறோம். அத்தையே! அவளை எழுப்புங்கள்.

நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற அம்மனாய்
மாற்றமும் தாராரோ? வாசல் திறவாதார்
நாற்றத் துழாய்முடி நாராயணன் நம்மால்
போற்றப் பறைதரும் புண்ணியனால் பண்டொருநாள்
கூற்றத்தின் வாய்வீழ்ந்த கும்ப கர்ணனும்
தோற்றும் உனக்கே பெருந்துயில்தான் தந்தானோ?
ஆற்ற அனந்த லுடையாய்! அருங்கலமே!
தேற்றமாய் வந்து திறவேலோ ரெம்பாவாய். (1

<u>எளிய உரை</u> : பாவை நோன்பு நோற்றுச் சுவர்க்கம் செ
நினைக்கின்ற பெண்ணே! வாசலைத் திறவாதவர் பதில
சொல்லக் கூடாதா? மணம் வீசும் துளசி மாலையை (து

எட்டடி நாற்சீர் ஒருவிகற்பக்
கொச்சகக் கலிப்பா

மார்கழித் திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால்
நீராடப் போதுவீர் போதுமினோ நேரிழையீர் !
சீர்மல்கும் ஆய்ப்பாடிச் செல்வச் சிறுமீர்காள்!
கூர்வேல் கொடுந் தொழிலன் நந்தகோ பன்குமரன்
ஏரார்ந்த கண்ணி யசோதை இளஞ்சிங்கம்
கார்மேனிச் செங்கண் கதிர்மதியம் போல்முகத்தான்
நாராயணனே நமக்கே பறைதருவான்
பாரோர் புகழப் படிந்தேலோ ரெம்பாவாய் (1)

எளிய உரை : சிறந்த அணிகலன்களை அணிந்த பெண்களே ! சிறப்புகள் மிகுந்த ஆயர்பாடியில் வாழும் செல்வச் சிறுமிகளே! இது மார்கழி மாதம். முழு நிலவு தோன்றும் பௌர்ணமி நாள். நீராட விரும்பி வரும் பெண்களே வாருங்கள்.

கூர்மையான வேலாயுதத்தை உடைய நந்த கோபன் – அழகான கண்களையுடைய யசோதை ஆகியோரின் மகன் கண்ணன். அவன் இளம் சிங்கத்தைப் போன்றவன். கரிய நிறம் உடையவன். சிவந்த கண்களையும் ஒளி வீசும் நிலவைப் போன்ற முகத்தையும் உடையவன். அவனே நாராயணன். அவன் நமக்கே பறையைத் தருவான். இந்த உலகத்தில் உள்ளவர்கள் நம்மைப் போற்றிப் புகழுமாறு நீராடுவோம் வாருங்கள்.

ஏல் ஓர் எம் பாவை – ஏலோரெம் பாவை. எம் பாவை என்னும் சொற்கள் பாவை நோன்பைக் குறிப்பவை.

வையத்து வாழ்வீர்கள்! நாமும்நம் பாவைக்குச்
செய்யும் கிரிசைகள் கேளீரோ பாற்கடலுள்
பையத் துயின்ற பரம னடிபாடி
நெய்யுண்ணோம் பாலுண்ணோம் நாட்காலே நீராடி

மையிட் டெழுதோம் மலரிட்டு நாம்முடியோம்
செய்யா தனசெய்யோம் தீக்குறளை சென்றோதோம்
ஐயமும் பிச்சையும் ஆந்தனையும் கைகாட்டி
உய்யுமா றெண்ணி உகந்தேலோ ரெம்பாவாய். (2)

(ஏற்கனவே பாவை நோன்பு நோற்று அனுபவ உடைய பெண்கள், புதிதாக நோற்கும் பெண்களுக்கு கூறியது)

எளிய உரை : இவ்வுலகில் வாழ்பவர்களே! நாம் நமது பாவை நோன்பில் பின்பற்ற வேண்டிய செயல் முறைகளை கேளுங்கள். பாற்கடலில் அழகாகக் கண் உறங்குகின் பரமனின் (திருமாலின்) திருவடிகளைப் பாட வேண்டு நெய், பால் இவற்றை உண்ணக் கூடாது. விடியற்காலையி எழுந்து நீராட வேண்டும். கண்களுக்கு மை தீட்டுதல் கூடா மலர்களைச் சூடிக்கொள்ளக் கூடாது. செய்யத்தக செயல்களைச் செய்ய மாட்டோம். சொல்லக் கூட சொற்களைச் சொல்ல மாட்டோம். நம்மால் முடி உதவிகளைப் பிறருக்குச் செய்ய வேண்டும்.

ஓங்கி உலகளந்த உத்தமன் பேர்பாடி
நாங்கள் நம் பாவைக்குச் சாற்றிநீ ராடினால்
தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள்மும் மாரிபெய்து
ஓங்குபெருஞ் செந்நெலூ டுகயலுகள
பூங்குவளைப் போதில் பொறிவண்டு கண்படுப்பத்
தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முலைபற்றி
வாங்கக் குடம்நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும்பசுக்கள்
நீங்காத செல்வம் நிறைந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

எளிய உரை : உயர்ந்த உருவம் எடுத்துக் கொண்டு உ தனது காலால் அளந்த உத்தமனுடைய பெயரைப் பாடி பாவை நோன்பிற்காக நீராடுவோம். அவ்வாறு நீ பாவை நோன்பு நோற்றால் கிடைக்கும் நன்மைக நாம்நமது ஊரில் நோற்கும் பாவை நோன்பின் பயனா முழுவதும் மாதம் மூன்று மழை பொழியும். அதனால்

பூமாலையும் சூடிக் கொடுத்தாள் ஆண்டாள். இந்த ஆண்டாளின் புகழைச் சொல்லிப் பாடுவாயாக.

('புதுவை' – பழமையான ஊரை 'வில்லி' என்னும் பெயரையுடைய தலைவன் புதுப்பித்த காரணத்தால் 'வில்லி புத்தூர்' என்று ஆகியது)

சூடிக் கொடுத்த சுடர்கொடியே தொல்பாவை
பாடி அருளவல்ல பல்வளையாய் – நாடி நீ
வேங்கடவற்கு என்னை விதியென்ற இம்மாற்றம்
நாங்கடவா வண்ணமே நல்கு.

(ஆ)

எளிய உரை: பூமாலைகளை முதலில் நீ அணிந்து அழகு பார்த்துப் பிறகு வில்லிபுத்தூரில் உள்ள இறைவனுக்குக் கொடுத்த ஒளி வீசும் கொடி போன்றவளே!. பழமையான பாவை நோன்புக்கு உரிய பாசுரங்களைப் பாடி அருளியவளே! பல வளையல்களை அணிந்தவளே! "திருவேங்கடத்தில் கோயில் கொண்டுள்ள இறைவனுக்கு என்னைத் தருக" என்று நீ ஆராய்ந்து கூறினாய். நீ கூறிய

பூமாலையும் சூடிக் கொடுத்தாள் ஆண்டாள். இந்த ஆண்டாளின் புகழைச் சொல்லிப் பாடுவாயாக.

('புதுவை' – பழமையான ஊரை 'வில்லி' என்னும் பெயரையுடைய தலைவன் புதுப்பித்த காரணத்தால் 'வில்லி புத்தூர்' என்று ஆகியது)

சூடிக் கொடுத்த சுடர்கொடியே தொல்பாவை
பாடி அருளவல்ல பல்வளையாய் – நாடி நீ
வேங்கடவற்கு என்னை விதியென்ற இம்மாற்றம்
நாங்கடவா வண்ணமே நல்கு.

எளிய் உரை : பூமாலைகளை முதலில் நீ அணிந்து அழகு பார்த்துப் பிறகு வில்லிபுத்தூரில் உள்ள இறைவனுக்குக் கொடுத்த ஒளி வீசும் கொடி போன்றவளே!. பழமையான பாவை நோன்புக்கு உரிய பாசுரங்களைப் பாடி அருளியவளே! பல வளையல்களை அணிந்தவளே! "திருவேங்கடத்தில் கோயில் கொண்டுள்ள இறைவனுக்கு என்னைத் தருக" என்று நீ ஆராய்ந்து கூறினாய். நீ கூறிய சொல்லை நாங்கள் மீறாது பாவை நோன்பு நோற்க அருள் புரிவாயாக.

(இனன் – ஒப்புமை; எனன் உயிர் – என் நல்லுயிர்; பரமாத்மா மிகுநர் – மேம்பட்டவர், மேலானவர்.)

2084. இலனது வுடையனி தெனநினை வரியவன் *
நிலனிடை விசும்பிடை உருவினன் அருவினன் *
புலனொடு புலனலன் ஒழிவிலன் பரந்த * அந்
நலனுடை யொருவனை நணுகினம் நாமே. (3)

தெளிவுரை

பரமாத்மாவானவர், ஒருபொருளைப் பொாகவர் எனவும், ஒரு பொருளைப் பெற்று விளங்குபவர் எனக் கூறப் பெறாதவரும் எல்லாப் பொருளிலும் கலந்து விளங்கியும் பற்றின்றியும் வியாபித்துள்ளவர் ; நினைக்கும் நினைவுக்கும் அரியவர் ; நிலவுலகத்திலும், ஆகாயத்திலும் வடிவம் கொள்ளும் வகையிலும், வடிவத்திற்கு அப்பாற்பட்ட அருவப் பொருளாகவும் விளங்குபவர் ; புலன்களால் அறியப்படுமாறு தோன்றினாலும் அப்புலன்களுடன் கலவாது விளங்குபவர் ; எல்லா இடங்களிலும் நீக்கமற நிறைந்துள்ளவர். அத்தகைய அருங்குணச் சிறப்புடைய பரமனுடன் நாம் சேரப் பெற்றோம்.

பரமாத்மாவின்பால் மருவிய ஆழ்வாரின் அனுபவமான பேரின்ப நிலையானது, "நணுகினம் நாமே" என உணர்த்தப் பெற்றது. மற்றும், புலன்களின் சிறுமையில் கலவாத பரம்பொருளின் மேன்மையானது, "புலனொடு புலனலன்" என ஏத்தப் பெற்றது.

(நலனுடை ஒருவன் – பரமாத்மா, நாராயணன்.)

2085. நாமவன் இவன் உவன் அவள் இவள் உவள் எவள் *
தாமவர் இவர் உவர் அது இது உது எது*
வீமவை இவை உவை அவை நலம் தீங்கவை*
ஆமவை ஆயவை ஆய் நின்ற அவரே. (4)

தெளிவுரை

பரமாத்மாவானவர், நாம் என்னும் பன்மையாகவும், இவன், நீ, அவள், இவள், என்னும் சுட்டுப் பெயர்களாகவும் மற்றும், தாம், அவர், இவர், நீவிர், அது, இது, இவை, அவை எனப்படும் குறியீடுகளாகவும், நல்லவை, தீயவை, சென்ற காலம், நிகழ் காலம், எதிர் காலம் எனமேவும் யாவுமாகவும் விளங்குபவர்.

(உவன் – முன்னிலை, நீ, நீவிர்.)

2086. அவரவர் தமதம தறிவறி வகை வகை *
அவரவர் இறையவர் எனஅடி யடைவர்கள் *
அவரவர் இறையவர் குறைவிலர் இறையவர் *
அவரவர் விதி வழி யடைய நின் றனரே. (5)

தெளிவுரை

உலகில் உள்ள மாந்தர்கள், அவரவர்களுடைய அறிவுக் கேற்ற அளவில் அறிந்து, தெய்வம் ஒன்றை வழிபட்டு வணங்குவார்கள். ஆயினும் அவ்வாறு வணங்கும் பக்தர்கள் குறைவின்றி நன்மைகளை நன்கு பெறுபவராவர். இதற்குக் காரணமாக இருப்பது ஸ்ரீமன் நாராயணனே முன்னின்று அந்தந்த தெய்வத்தின் பால் கலந்து மேவி அருள் பாலிப்பதே யாகும்.

2087. நின்றனர் இருந்தனர் கிடந்தனர் திரிந்தனர் *
நின்றிலர் இருந்திலர் கிடந்திலர் திரிந்திலர் *
என்றுமொர் இயல்வினர் என நினை வரியவர் *
என்றுமொர் இயல் வொடு நின்ற எம் திடரே. (6)

தெளிவுரை

பரம்பொருளானவர், நிற்றல், இருத்தல், கிடத்தல், திரிதல் என செயலுக்கு உரியவராகவும், அவ்வாறு மேவும் தன்மைக்கு அல்லர் என இயம்பும் தன்மையில் திகழ்பவர். அப்பரம்பொருள் திடமாக எம் மேவுபவரே.

2088. திடவிசும் பெரிவளி நீர்நிலம் இவை மிசை *
படர் பொருள் முழுவதும் ஆயவை யவை தொறும் *
உடல் மிசை உயிரெனக் கரந்தெங்கும் பரந்துளன் *
சுடர் மிகு சுருதியுள் இவையுண்ட சுரனே. (7)

தெளிவுரை

உறுதி மிக்கதாக விளங்கும் நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாய எல்லாவற்றுள்ளும் கலந்தும், மற்றும் உள்ள யாவற்றிலும் முழுமை தோன்றுமாறு புரிந்தும், உடலின் கண் பொருந்திச் செயல் மேவும் உ போன்று வியாபித்தும், கண்ணுக்குப் புலனாகாதபடி மறைந்து விளங் திகழும் வேதத்தில் பொலிந்தும் உள்ளவரான அப்பரம் பொருளானவர், உ காலத்தில் யாவற்றையும் திருவயிற்றிலே அடக்கி ஆலி விளங்குபவராவர்.

(உண்ட சுரன் – உட் கொண்டு வயிற்றில் அடக்கிப் பாதுகாத்தலைப் கடவுள்.)

2089. சுரர் அறி வருநிலை விண்முதல் முழுவதும் *
வரன் முத லாயவை முழுதுண்ட பரபரன்*
புரமொரு மூன்றெரித் தமரர்க்கும் அறிவியந்து *
அரன் அயன் என உல கழித்தமைத் துளனே. (8)

தெளிவுரை

பரம் பொருளானவர், தேவர்களும் அறிதற்கு அரியவராகவும், ஆ முதலான யாவற்றையும் படைத்தவராகவும், அவற்றைப் பிரளய கா உட்கொண்டு தனது வயிற்றிலே ஏற்றுப் பாதுகாப்பவராகவும் விளங் அவர், முப்புரங்களை எரித்துச் சாம்பலாக்கியும் உலகங்களை அ செய்தும் மேவும் அரனாகவும், தேவர்களும் நல்லறிவைத் தரு உலகங்களைப் படைப்பவரும் ஆகிய நான்முகக் கடவுளாகவும் விளங்

(அறிவரு நிலை – அறிதற்கு அரிய நிலை ; பரபரன் – பரம்பொருள், நாரா அயன் – நான்முகன்.)

புரமொரு மூன்றெரித்து, முப்புரம் எரித்த வரலாறு இவண் ஓதப் மற்றும் திருப்பாசுரம் வ.எண் 2626 காண்க.

2090. உளன் எனில் உளன் அவன் உருவம் இவ் வுருவகள்*
உளன் அலன் எனில் அவன் அருவம் இவ் வுருவுகள்*
உளன்என இலன்என இவை குணம் உடைமையில் *
உளன்இரு தகைமையொடு ஒழிவிலன் பரந்தே. (9

தெளிவுரை

பரமாத்மா வானவர், உண்டு என்று கூறுபவர்களுக்கு, அவ்வாறே விளங்குபவர். ஈச்சுவரனை இல்லை என்று நாத்திகம் பேசினாலும், அப் பரமன், உண்டு என்பதே மெய்ம்மை. இவ்வாறு பேசப்படுவதற்கு, உருவம் உடைய உலகப் பொருள்யாவும் அப்பரம்பொருளின் தூல சரீரமாகவும், உருவம் இல்லாத பொருள்கள் யாவும் சூக்கும சரீ ரமாகவும் உடையது. அப்பெருமான் இவ்விரு தன்மையாலும் எல்லா இடங்களிலும் நீக்கமற நிறைந்தவராவார்.

2091. பரந்ததண் பரவையுள் நீர்தொறும் பரந்துளன்*
பரந்தஅண் டமிதென நிலவிசும்பு ஒழிவற*
கரந்தசில் இடந்தொறும் இடந்திகழ் பொருள் தொறும்*
கரந்தெங்கும் பரந்துளன் இவையுண்ட கரனே. (10)

தெளிவுரை

பிரளய காலத்தில் உலகம் யாவையும் தமது வயிற்றுள் அடக்கி ஆலிலை மேல் பள்ளி கொள்ளும் நாராயணன், விரிந்த கடலின் துளிகள் தோறும் பரந்து விளங்குபவர், நிலத்திலும், ஆகாயத்திலும் நீக்கமற நிறைந்துள்ளவர்.

2092. ✱கரவிசும்பு எரிவளி நீர் நிலம் இவை மிசை *
வரன் நவில் திறல்வலி யளிபொறை யாய் நின்ற*
பரன் அடி மேல்குரு கூர்ச்சட கோபன் சொல் *
நிரல் நிறை யாயிரத் திவைபத் தும் வீடே. (11)

தெளிவுரை

உறுதிமிக்க ஆகாயத்தின்பால் பொருந்தும் ஓசையும், நெருப்பின்பால் பொருந்தும் சக்தியும், காற்றின்பால் பொருந்தும் வலிமையும், நீரின்பால் பொருந்தும் குளிர்ச்சியும், நிலத்தின்பால் பொருந்தும் பொறுமையும் ஆகி அவற்றைத் தமது வயமாகப் பெற்றுள்ள பரம்பொருளைப் போற்றிக் குரு கூரில் விளங்கும் நம்மாழ்வார் அருளிய ஆயிரம் பாசுரங்களில் இத் திருப்பாசுரங்களான பத்தினைச் சேவிப்பவர்கள், வீட்டின்பத்தைப் பெறுவார்கள்.

(வீடு – மோட்சம்; முத்தியுலகம்.)

குறிப்பு

பாசுரங்களின் அடியை இரண்டு முறை சேவித்தலையும், நிறுத்திச் சேவித்தலையும் உணர்த்தும் மரபிற் கேற்ப"*" என்னும் குறியானது இடப்பட்டுள்ளது. இது மேற்கொண்டு வரும் எல்லாப் பாசுரங்களுக்கும் பொருந்தும்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

உயர்வேபரன்படியை உள்ளதெல்லாம் தான்கண்டு*
உயர்வேதநேர் கொண்டுரைத்து - மயர்வேதும்*
வாராமல் மானிடரைவாழ்விக்கும் மாறன்சொல்*
வேராகவே விளையும் வீடு.

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

முதல் பத்து

2 ஆம் திருவாய்மொழி – வீடுமின் முற்றவும் உலகிற்கு உபதேசம்

பண் : முதிர்ந்த குறிஞ்சி

தாளம் : ஏழொத்து

வஞ்சிவிருத்தம்

(செஞ்சுருட்டி ராகம் – அட தாளம்)

2093✱ வீடுமின் முற்றவும்*
வீடுசெய்து * உம்முயிர்
வீடுடை யானிடை *
வீடு செய்ம் மினே. (1)

தெளிவுரை

மாந்தர்களே! மாயாகாரியமாக விளங்கும் உலகப் பந்தத்திலிருந்து விடுபட்டுச் சாந்தத்தைப் பெறுங்கள். அப்படிச் செய்து உம்முடைய ஆத்மாவை வீட்டுலகத்திற்கு உரிய ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய பாத தாமரையில் சரணமாகச் செய்யுங்கள்.

(வீடு – விடு வித்தல், முத்தியுலகம்.) இத்திருமொழி முழுவதும் கோயில் திருவாய்மொழியைச் சேர்ந்ததாகும்.

2094. ✱மின்னின் நிலையில *
மன்னுயிர் ஆக்கைகள் *
என்னும் இடத்து * இறை
உன்னுமின் நீரே. (2)

தெளிவுரை

இவ்வான்மா பெற்றுள்ள தேகமானது மின்னலைப் போன்று தோன்றி மறையும் தன்மையில் நிலையில்லாதது. எனவே, இதனை நொடிப் பொழுதாவது எண்ணிப் பார்த்துத் தெளிவு பெறுக. இறை – நொடிப்பொழுது. (இறை உன்னுமின் – "பரமாத்ம சுவரூபத்தை நினைக்க," எனவும் கொள்க.)

தெளிவுரை

பரமாத்மா வானவர், உண்டு என்று கூறுபவர்களுக்கு, அவ்வாறே விளங்குபவர். ஈச்சுவரனை இல்லை என்று நாத்திகம் பேசினாலும், அப் பரமன், உண்டு என்பதே மெய்ம்மை. இவ்வாறு பேசப்படுவதற்கு, உருவம் உடைய உலகப் பொருள்யாவும் அப்பரம்பொருளின் தூல சரீரமாகவும், உருவம் இல்லாத பொருள்கள் யாவும் சூக்கும சரீ மாகவும் உடையது. அப்பெருமான் இவ்விரு தன்மையாலும் எல்லா இடங்களிலும் நீக்கமற நிறைந்தவராவார்.

2091. *பரந்ததண் பரவையுள் நீர்தொறும் பரந்துளன்**
*பரந்தஅண் டமிதென நிலவிசும்பு ஒழிவற**
*கரந்தசில் இடந்தொறும் இடந்திகழ் பொருள் தொறும்**
கரந்தெங்கும் பரந்துளன் இவையுண்ட கரனே. (*10*)

தெளிவுரை

பிரளய காலத்தில் உலகம் யாவையும் தமது வயிற்றுள் அடக்கி ஆலிலை மேல் பள்ளி கொள்ளும் நாராயணன், விரிந்த கடலின் துளிகள் தோறும் பரந்து விளங்குபவர், நிலத்திலும், ஆகாயத்திலும் நீக்கமற நிறைந்துள்ளவர்.

2092. *✱கரவிசும்பு எரிவளி நீர் நிலம் இவை மிசை **
*வரன் நவில் திறல்வலி யளிபொறை யாய் நின்ற**
*பரன் அடி மேல்குரு கூர்ச்சட கோபன் சொல் **
நிரல் நிறை யாயிரத் திவைபத் தும் வீடே. (*11*)

தெளிவுரை

உறுதிமிக்க ஆகாயத்தின்பால் பொருந்தும் ஒசையும், நெருப்பின்பால் பொருந்தும் சக்தியும், காற்றின்பால் பொருந்தும் வலிமையும், நீரின்பால் பொருந்தும் குளிர்ச்சியும், நிலத்தின்பால் பொருந்தும் பொறுமையும் ஆகி அவற்றைத் தமது வயமாகப் பெற்றுள்ள பரம்பொருளைப் போற்றிக் குரு கூரில் விளங்கும் நம்மாழ்வார் அருளிய ஆயிரம் பாசுரங்களில் இத் திருப்பாசுரங்களான பத்தினைச் சேவிப்பவர்கள், வீட்டின்பத்தைப் பெறுவார்கள்.

(வீடு – மோட்சம்; முத்தியுலகம்.)

றிப்பு

பாசுரங்களின் அடியை இரண்டு முறை சேவித்தலையும், நிறுத்திச் சவித்தலையும் உணர்த்தும் மரபிற் கேற்ப"*" என்னும் குறியானது டப்பட்டுள்ளது. இது மேற்கொண்டு வரும் எல்லாப் பாசுரங்களுக்கும் பாருந்தும்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

*உயர்வேபரன்படியை உள்ளதெல்லாம் தான்கண்டு**
*உயர்வேதநேர் கொண்டுரைத்து - மயர்வேதும்**
*வாராமல் மானிடரைவாழ்விக்கும் மாறன்சொல்**
வேராகவே விளையும் வீடு.

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

முதல் பத்து

2 ஆம் திருவாய்மொழி – வீடுமின் முற்றவும் உலகிற்கு உபதேசம்

பண் : முதிர்ந்த குறிஞ்சி

தாளம் : ஏழொத்து

வஞ்சிவிருத்தம்

(செஞ்சுருட்டி ராகம் – அட தாளம்)

*2093✱ வீடுமின் முற்றவும்**
*வீடுசெய்து * உம்முயிர்*
*வீடுடை யானிடை **
வீடு செய்ம் மினே. (*1*)

தெளிவுரை

மாந்தர்களே! மாயாகாரியமாக விளங்கும் உலகப் பந்தத்திலிருந்து விடுபட்டுச் சாந்தத்தைப் பெறுங்கள். அப்படிச் செய்து உம்முடைய ஆத்மாவை வீட்டுலகத்திற்கு உரிய ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய பாத தாமரையில் சரணமாகச் செய்யுங்கள்.

(வீடு – விடு வித்தல், முத்தியுலகம்.) இத்திருமொழி முழுவதும் கோயில் திருவாய்மொழியைச் சேர்ந்ததாகும்.

2094. *✱மின்னின் நிலையில **
*மன்னுயிர் ஆக்கைகள் **
*என்னும் இடத்து * இறை*
உன்னுமின் நீரே. (*2*)

தெளிவுரை

இவ்வான்மா பெற்றுள்ள தேகமானது மின்னலைப் போன்று தோன்றி மறையும் தன்மையில் நிலையில்லாதது. எனவே, இதனை நொடிப் பொழுதாவது எண்ணிப் பார்த்துத் தெளிவு பெறுக. இறை – நொடிப்பொழுது. (இறை உன்னுமின் – "பரமாத்ம சுவரூபத்தை நினைக்க," எனவும் கொள்க.)

...வன் – புகழ் – அடியவர்களுக்கு வரையாது வழங்கும் அரங்கனின் அருட் ...குணத்தை ஓதுதலாம்.)

*மிக்க இறை நிலையும் மெய்யாம் உயிர் நிலையும்**
*தக்க நெறியும் தடையாகித் . தொக்கியலும்**
ஊழ்வினையும் வாழ்வினையும் ஓதும் குருகையர் கோன்*
யாழினிசை வேதத்தியல்.

தெளிவுரை

யாழின் இசை போன்று இனிமையுடன் திகழ அருளிச் செய்யப் பெற்ற திருவாய்மொழியானது, அளவிடுவதற்கு அரிய பரமாத்மாவின் தன்மையையும், மெய்யாகிய ஜீவாத்மாவின் தன்மையையும், ஜீவாத்மாவானது ...குந்த முறையில் பரமாத்மாவிடம் சேரும் நெறியையும், பரமாத்மாவிடம் ஜீவாத்மாவானது அடையாதவாறு உண்டாகும் ஊழ்வினையாகிய தடையையும் ஓதுதலாகும். அத்தகைய தடையிலிருந்து விடுபட்டுப் பரமாத்மாவைச் சாரும் பேரின்ப வாழ்க்கையையும் திருவாய்மொழியானது ...தவல்லது.

(...க்க நெறி – ஞானமார்க்கம்

வாழ்வினை – உயிரானது பரமாத்மாவிடம் சேர்ந்து மகிழும் மெய்ப்பாங்கு.

குருகையர் கோன் – நம்மாழ்வார்.

வேதம் – திருவாய்மொழி.)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

(ஶ்ரீ)

நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த திருவாய்மொழி

முதலாம் பத்து

1 ஆம் திருவாய்மொழி – உயர்வற உயர் நலம்

ஆன்ம உபதேசம்

கலிவிருத்தம்

(கமாஸ் ராகம் – ஆதி தாளம்)

2082. **உயர்வற உயர்நலம் உடையவன் எவன் அவன்**
*மயர்வற மதி நலம் அருளினன் எவன் அவன்**
*அயர்வறும் அமரர்கள் அதிபதி எவன் அவன்**
துயரறு சுடரடி தொழுது எழு என் மனனே. (1)

தெளிவுரை

மனமே ! தன்னைவிட உயர்வு உடையவர் எனவும், நலம் உடையவர் எனவும் எவரும் இலர் என்னும் பெருமையுடையவரும், அஞ்ஞானத்தை விலக்கித் தெளிந்த ஞானத்தை அருளிச் செய்தவரும், எத்தன்மையிலும் குறைவற்றவர்களாகி நித்தியப் பிரகாசம் உடைய தேவர்களின் தலைவரும் ஆகிய, பரம்பொருளின் ஒளி மிக்க திருவடியைத் தொழுது பிறவியாகிய துயரத்தைத் தீர்த்துக் கொள். அப்பரம்பொருளின் திருவடியைத் தொழுது அஞ்ஞான இருளிலிருந்து மீண்டெழுக.

இவண், உயிர்கள் கொண்டுள்ள அஞ்ஞானமாகிய இருளை இறைவனின் ஒளிமயமான திருவடியானது விலக்கிக் காக்கும் எனச் சுட்டப் பெற்றது.

(எவனவன் என்பது யவனவன் என்பதும் பாடம்.)

இந்த 1 ஆம் திருவாய்மொழி முழுவதும் கோயில் திருவாய்மொழியில் அநுசந்திக்கப்படுகிறது.

2083. *மனனக மலமற மலர்மிசை யெழுதரும்**
*மனனுணர் வளவிலன் பொறியுணர் வவையிலன்**
*இனனுணர் முழுநலம் எதிர் நிகழ் கழிவினும்**
இனனிலன் எனன் உயிர் மிகுநரை யிலனே. (2)

தெளிவுரை :

பரமாத்மாவானவர், காமம் கோபம் முதலான அழுக்காகிய மலங்களை நீக்கிய ஞானிகளின் இதயமாகிய தாமரையில் விளங்குபவர் ; மனத்தால் உணரப்படுவதற்கு அரியவர் ; மெய், வாய், கண், நாசி, செவி என்னும் ஐம்புலன்களாலும் உணர்வதற்கு அரியவர் ; பரிபூரண ஞானானந்த வடிவினராகவும், கடந்த காலம், நிகழ் காலம், எதிர் காலம் என எல்லாக் காலங்களிலும் திகழ்பவராகவும், தனக்கு நிகராக ஒருவரும் இன்றித் தனிப் பொருளாகவும் ஒப்புயர்வு அற்றவராகவும் இருப்பவர் ; தன்னினும் மிக்கவர் என யாரும் இல்லாத சிறப்புடன் திகழ்பவர். அப்பரமன், என்னுடைய நல்லுயிராகத் திகழ்பவர் ஆவர்.